

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

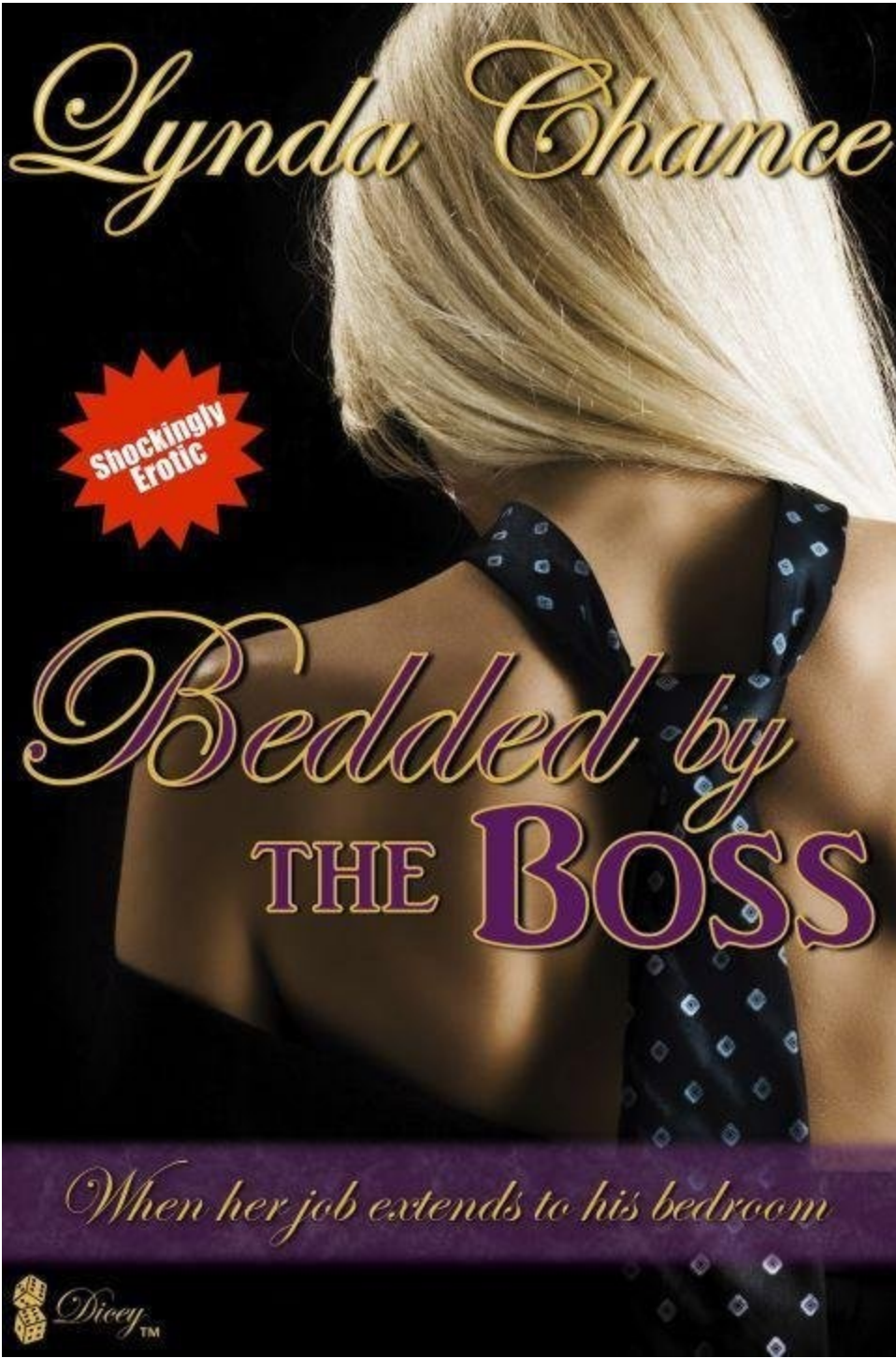
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Patron tarafından yatağa atıldı

Yazan Lynda Chance

KINDLE EDITION

Patron Tarafından Yatağa Atılmak: Louisiana İlişkileri'nin Üçüncü Kitabı

Renee Guillot daha iyi maaş ve sosyal haklarla yeni işine başladığında tek endişesinin iş güvencesinin olmaması olduğunu düşünür. Çok az şey biliyor

Şeytan'ın vücut bulmuş hali için çalışacaktır. Birdenbire, cinsel zorlama ve tehlikeli ayartmalarla dolu bir dünyaya savrulur.

Robert Thibodeaux kendi sekreterini işe almanın sıradan ayrıntılarıyla uğraşamaz. Bu yüzden yeni çalışanı işe geldiğinde, bir bakış bile bu işin asla yürümeyeceğini anlamaya yeter. Onu ofisinden çıkarıp yatağına atmak kolay bir manevra değildir. Ama istediği tam olarak budur ve bunu gerçekleştirmesi sadece an meselesidir.

Patron tarafından yatağa atıldı

Telif Hakkı © 2011 Lynda Chance

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü, yazarın veya yayıncının açık yazılı izni olmaksızın, eleştirel yazılarda kısa alıntılarının kullanılması dışında, hiçbir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz. makaleler veya incelemeler. Bu yazarın sıkı çalışmasına saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, yerler, işletmeler, karakterler ve Olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, gerçek olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Adanmışlık

Clayton'a:

Galveston County için teşekkürler; sonunda evimizdeyiz

Birinci Bölüm

Renee Guillot bir topuğunu sandalyeye, bir dizini de tezgâha koyarak dengede dururken yukarı uzanıp üst dolabı karıştırarak bir kutu klasör aradı. Bir eliyle telsiz telefonu kavrarken diğer eliyle tehlikeli bir şekilde daha yukarı uzandı. Parmak uçlarına kalkarken ayakkabısının topuğu sandalyeden çıkınca baldır kasları esnedi ve gerildi.

Doksan günlük deneme süresi biter bitmez, ilk iş olarak Yapacağı şey tüm ofisi yeniden düzenlemektir. Dosyalama sistemi geriye, sipariş süreci modası geçmişti ve lanet olası depolama sistemi çok saçmaydı. Bayan Argenot son derece iyi kalpliydi ama artık çok yaşlanmıştı.

"Kendini öldürmeden önce o lanet sandalyeden kalk." Renee havlamayı duydu ve dolabın kapağını tuttu. Sesi tanıdığına sinirleri alt üst oldu. Bırakın binayı, adamın şehirde olduğunu bile bilmiyordu. Lanet olsun! Bütün hafta New Orleans'ta olması gerekiyordu.

Emrinde vahŖi bir yoğunluk vardı ve Renee onu daha fazla kızdırmamaya karar verdi. Kutuyu yere attı ve dikkatlice Diğer ayağını da sandalyeye koy. Harika. Ŗimdi poposu havada, ona doğru dönük bir Ŗekilde eęilmiŖti.  santimlik topuklu ayakkabıları ve beŖ santimde biten kalem eteğiyle sandalyeden aŖaęıya inmeye devam etti. dizlerinin üstünde ydi. En sevdiği kıyafetlerinden biriydi ama onu giymesinin tek nedeni, bu hafta Baton Rouge'da olmaması gerekiyordu.

Robert Thibodeaux onu saran ilkel duyguları vahŖice kontrol etti. Renee Guillot ciddi bir hataydı ve bunu beŖ hafta önce onunla ilk karŖılaŖtıęında fark etmiŖti. Fiziksel mükemmelliği yeterince kötüydü, ama vücudundan yayılan dünyevilik onun üzerinde bir türlü geçmeyen kıŖkırtıcı bir etki yaratmıŖtı. Kadın seksiydi, buna hiç Ŗphe yoktu. Hem de öyle bir seksiydi ki, gece gündüz demeden ona nefes aldırılmıyordu.

Renee yavaŖca onunla yzleŖmek için döndüğünde, onun kendisini etkilemesine izin verdiği için kendini uyardı. O da diğer erkekler gibiydi. Herhangi bir patron. Onun ŖaŖırtıcı yakıŖıklılıęını dŖnmeyi kesinlikle reddetti. Onun üzerinde hiçbir etkisi yoktu. Kesinlikle hiç. Buna izin vermezdi.

Tam konuŖmak üzereydi ki elindeki telefon almaya baŖladı. Tanrı'ya Ŗkr. Kontrolünü yeniden kazanmaya alıŖırken onu birkaç dakikalığına meŖgul edecek bir Ŗeye ihtiyacı vardı. KonuŖma düğmesine bastı ve telefonu kulağına götürdü. "Thibodeaux İnŖaat. Ben Renee."

"Ben Jane Thibodeaux. Kocamla konuŖmam gerekiyor, lütfen." Hattın diğer ucundaki ses soluk soluğaydı ve Louisiana aksanı. Renee, Doğu Yakası'nın üst tabakasıyla konuŖtuęunu biliyordu.

Renee sesine zorla iyi bir neşe kattı. "Bir dakika lütfen, Bayan Thibodeaux. Onu size getireyim."

Yüzünde hoşnutsuzluk ifadesiyle sessizce onu izleyen patronuna baktı. Boğazını temizledi ve gözlerini başka tarafa çevirdi. "Karınızın sizinle konuşması gerekiyor." Telefonu ona doğru kaldırdı.

Yüzü kızgınlıkla karardı. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve telefonu açmak için hiçbir hareket yapmadı. "Eski karım. Ben evli değilim. Beş yıldır evli değilim." Kelimeler hem suçlayıcı hem de tehditkârdı.

Renee aniden kulaklarında bir kükreme sesi duydu ve titremeye başladı. Hem rahatlama hem de sıkıntı onu tüketti.

Gözlerini yavaşça onunkilere çevirdi ve bakışlarının etkisine hemen kapıldı. Nefesini içine çekti. Adamın gözleri onunkileri tutuyordu. Bir saniye, iki saniye, üç saniye, dört--

Gerginlik onu kavramaya devam ederken kirpiklerini indirdi.

Bu bilginin yansımaları olacaktır.

Telefon elinden alındı. Renee hafif bir histerinin boğazını tırmaladığını hissetti. Malzeme dolabına yaslandı.

Robert'ın derin sesi, içinden geçen duygu girdabına karıştı. "Ne istiyorsun Jane?" Sesi keskindi ve sabırsızlıkla noktalanıyordu. Gözleri hâlâ Renee'nin üzerindeydi ve yavaşça aşağı yukarı hareket ediyordu. "Lanet çeki ayın birinde alacaksın, bir gün önce değil. Bununla ilgili bir sorunun varsa, avukatını ara." Telefonu kapattı.

Robert tüm dikkatini yeni sekreterine verdi. Dolabın önünde kıpırdamadan duruyordu ve ikiye ayrılacakmış gibi görünüyordu. "Evli olduğumu sanıyordun." Bu bir ifadeydi. "Neden?"

Renee bu kadar çok kafa karışıklığı yaşadığı için dehşete düşmüştü. Sinirleri kırılma noktasına kadar gerilmişti. Bir cevap oluşturmaya çalıştı. "Beni işe aldığınızda Bayan Argenot dedi ki--"

Sözünü kesti. "Bir şeyi açıklığa kavuşturalım. Seni ben işe almadım. Bayan Argenot seni işe aldı."

Renee onu endişeyle izledi. Bununla ne demek istemişti? Bu ayrım neden? "Tamam. Beni işe aldığında, sana telefon görüşmeleri. Hangileri acil, hangileri değil." Aceleyle bitirdi. "Bayan Thibodeaux'nun ne zaman aradığını hep bilmek istediğini söyledi."

"Evet. Açgözlü kaltaktan bir adım önde olmayı seviyorum." Robert cevap verirken bir an için bir şey anladı.

Cuma gecesi Dokuzuncu Sokak Şarap Grotto'sunda karşılaştıklarında Renee'nin ona davranış şekli. Bu karşılaşma sinirlerine dokunmuştu. Bir taneyi fazla kaçırmıştı ve Renee'nin huzurunda her zaman uyguladığı sert kısıtlama bir çentik atmıştı.

Onu barda tek başına bulduğu için şansının yaver gittiğini hatırlıyordu. Arkadaşlarının gelmesini beklediği yerde. Elini uzatıp okşadığında saçlarının ipeksiliği. Ona bir içki ısmarladığında yüzündeki sıkıntıyı.

Ve ayağa fırlayıp ondan kaçmadan hemen önce gözlerindeki suçlama. Sanki balçıktan daha aşağılık biriymiş gibi. Aşağılık bir insan. Sanki annesiyle birlikte olmak istiyormuş gibi. Ya da ona mastürbasyon yaparken erkekler tuvaletinde. Ya da evliymiş gibi.

Kahretsın.

Onun için iki şey açıktı. Onun için çalışmaya devam edemezdi ve onunla seks yapmak zorundaydı. Bu sırayla.

Onu kaçırmak zorundaydı. İşinden ayrılmasını sağlamalıydı. Ve bu başarıldığında, onun yatağında başrol oyuncusu olacaktı.

Amacına ulaşmanın yollarını düşündü. Eğer dikkatli olmazsa durum büyük bir felakete dönüşebilirdi. Basitçe işine son verebilirdi. Doksan günlük deneme süresinin bitmesine daha sekiz hafta vardı. Ona bu işin yürümediğini söyleyebilirdi.

Bu olabilir. İşvereni olarak buna hakkı vardı. Ama bunun onun kararı olmasını istiyordu. Bu onun yatağına daha yumuşak bir geçiş sağlayacaktı. Kadının çıplak, sarı saçları dağılmış bir halde nasıl görüneceğini hayal etti. O topuklu ayakkabıları giymiş ve başka hiçbir şey giymemişti. Kasıklarına kan hücum etti. Hay sikeyim. Beş haftadır sürekli bir uyarılma halindeydi.

Bayan Argenot ne düşünüyordu acaba? Ona benzeyen birini asla işe almazdı. Milyon yıl geçse bile. Kendisini adil ve sorumlu bir işveren olarak görmeyi severdi. Ama Tanrı aşkına, o bir aziz değildi. Onu aynı ofiste tutmak, onunla yan yana çalışmak zorunda kalmak ve ona asla dokunamamak uzun vadede asla işe yaramayacaktı. Kısa vade onu öldürüyordu.

Kadın iyiydi, buna şüphe yok. Boyu 1.80'in beş ya da altı santim üzerindeydi ve o CFM'leri her zaman takıyordu. Boyunu uzatmışlar. çok saygıdeğer bir seviyeye yükselmişti. Zayıf ve formdaydı ve baldır kaslarının görüntüsü birkaç dakika öncesinden hâlâ aklındaydı. Saçları uzun ve sarıydı, sırtının yarısına kadar iniyordu ve yüzü trafiği durdurabilirdi.

O bir femme fatale idi. Bir siren. Bir vampir, bir cadı. Bağırsakları düğümlenmişti ve bu anlaşmanın mürekkebi kurumadan hayatına devam etmesine imkân yoktu. Onu becerecekti ve tek soru ne zaman olacığıydı.

Bir hafta sonra, Renee sessizce delirdiğini düşündü. İlk beş Bu işin ilk haftaları kötüydü ama son haftası tam bir ızdıraptı. Patronu onu sürekli azarlıyordu. Geç kalmadığı halde geç kaldığını söylüyordu. Kusursuz olduğunu bildiği halde işinin özensiz olduğundan şikayet ediyordu.

Ekstra paraya ve sosyal haklara bu kadar ihtiyacı olmasaydı, istifa eder ve eski işine geri dönerdi. Onu hâlâ istiyorlardı. Eski patronu onu her Pazartesi sabahı saat gibi arayıp kontrol ediyor ve eğer isterse işinin hala onun olduğunu söylüyordu.

Oldukça istikrarsız bir durumda bir güvenlik ağıydı. İşler o kadar kötüye gitmişti ki Pazartesi günü eski patronuna bu işin yürümeyebileceğini ima etmişti. Muhtemelen onları bekletmek adil değildi ama bir kız önce kendini düşünmeliydi. Tanrı biliyor ya, başka kimsesi yoktu. ona bakıyordu. Kızı Brittany, LSU'daki ilk yılındaydı. Üniversite pahalıydı. Tanrıya şükür, çocuğu zekiydi ve eyaletten okul harcı için TOPS ödülü kazanmıştı. Ama oda ve yemek masrafları onu öldürüyordu! Brittany tam bir üniversite deneyimi yaşamak istiyordu ve buna kampüste yaşamak da dahildi. Renee, tüm sıkı çalışmasının karşılığında bunu hak ettiği için ona sahip olmasını istiyordu ve Renee kendisinin hiç sahip olamadığı bir şeyi Brittany'nin kaçırmamasını istemiyordu.

Yirmi yaşından önce hamile kalıp kızını doğurmak zor olmuştu ve eski kocasından aldığı az miktardaki nafaka da en iyi ihtimalle düzensizdi. Brittany liseden mezun olduğu gün bu destek tamamen kesilmişti. Artık kendi başlarındaydılar.

Renee bir kapı sesi duydu ve Robert Thibodeaux'nun tehditkâr yüzüne baktı. Duyguları üzerindeki etkisi, onunla tanıştığı ilk günden daha az rahatsız edici değildi.

Boşver onu. En azından o zaman, bir eş engeli olduğunu düşünüyordu. onları ayırmak. Şimdi daha iyi biliyordu. Kendini patlamaya hazır bir dinamit fiçisinin etrafında parmak uçlarında yürüyormuş gibi hissediyordu.

Ofisine giden eşikte durmuş, elinde bir kahve fincanı tutuyordu. "Buna ne diyorsunuz?" Sözleri küstahçaydı.

"Kahve?" Geçen hafta boyunca konuşmaları bu şekilde geçmişti. Isırgan sorular. Tereddütlü, saygılı cevaplar. Durumu bildiği tek şekilde idare ediyordu. Kırk sekiz gün daha. Kırk sekiz gün daha. Bu işte onu yenecekti. Ama Tanrım, doksan günü atlatırsa, iş hayatı böyle mi olacaktı? Onun yanından geçip Onunla yatmak istediği gerçeğini görmezden mi geliyordu? Eğer bundan daha önce emin değilse bile, Dokuzuncu Sokak Şarap Grotto'sunda geçirdiği gece bu gerçeğin altını çizmişti. Onu istiyordu. Ama küstahlığı haddini aşmıştı. Her zaman böyle bir pislik miydi? Yoksa sadece o muydu? Onun Bayan Argenot'ya karşı saygıdan başka bir şey yaptığını hiç duymamıştı. Kendini neye hazırlıyordu? Onunla savaşmak Şehvet mi? Onunkiyle savaşmak mı?

"Ne kadar zamandır Louisiana'da yaşıyorsun?" Sert soru geri geldi ve onu vurdu.

Nereye gidiyordu bu?

"Tüm hayatım boyunca." Gerginlik onu kavrarken küçük bir ürpertiği bastıramadı.

"Belli ki kahvemizi sert sevdiğimizi anlamamışsınız. Bunun tadı su gibi." Adam özel tuvaletine doğru yürüdü ve kadın sıvıyı lavaboya dökerken açık kapıdan içeri girdi. Bardağı orada bıraktı ve arkasını dönüp ona doğru geldi.

İki elini de masanın üzerine koydu ve ona doğru eğildi. Cüssesi gözünü korkutmak içindi. "Bunun senin için zor olacağını biliyorum, ama sence düzgün bir fincan kahve yapmayı öğrenebilir misin?"

"Evet, efendim. Tekrar deneyeceğim." O kadar yakındı ki, Renee ondan somut dalgalar halinde yayılan erkek kokusu ve saldırganlığın sıcak karışımının kokusunu alabiliyordu. Onun nesi vardı da ondan bu kadar etkilenmişti? Adam pisliğin tekiydi. İnanılmaz derecede yakışıklı bir pislik. Gözleri onun üzerinde gezindi. Bir metre on santim boyundaki testosteron fışkıran adam onun üzerinde duruyordu. Nadiren iş kıyafeti giyer, kot pantolon ve kısa kollu rahat bir düğme alt giysiyi tercih ederdi. Gömleğinin kuyrukları kot pantolonunun bel bandının üzerinden dağınık bir şekilde sarkıyordu. Tam da onun tanıdığı adam gibi görünüyor ve giyiniyordu. Zeki ve keskin bir iş anlayışına sahip, risk almış ve zengin olmuş mavi yakalı bir işçi. Renee onun hikâyesini biliyordu. Bayan Argenot onunla kendi oğluyla gurur duyduğu kadar gurur duyuyordu.

Gözleri adamın yakışıklılığını kataloglamaya devam etti. Saçları gür, koyu renkliydi ve fena halde kırılmaya ihtiyacı vardı. Alnına düşen kalın saç tutamları onun erkeksiliğini azaltacak hiçbir şey yapmıyordu. Sadece yoğunlukla titreşen bir yüzü vurguluyordu. Güç ve doğal bir acımasızlık yayan bir yüz. Gözleri koyu, çikolata kahverengisiydi ve gri irisleri ne zaman ona düşse parlıyordu. Burnu bariz bir şekilde erkek yüz hatlarına hükmediyordu. Ağzı cömertti, dudaklarını çevreleyen ikiz oluklar vardı. Sandalyesini bir santim geriye itti ama oturmaya ve tedirginlik içinde onu izlemeye devam etti.

"Ne bekliyorsun? İzin mi?" diye bağırdı ona.

Sesi sinirlerini yırtarken Renee'nin vücudu çarpmanın etkisiyle sarsıldı. Kırk sekiz gün daha. Ayağa kalktı ve ondan uzaklaşarak kahve barına doğru ilerledi. Adam dönüp onu izledi ve elleri iki yanında yumruk olmuş bir halde durdu. Ezbere kahve yaparken parmakları titriyordu. Makine çalışırken sırtı ona dönük duruyordu.

Robert kadının sırtındaki ince çizgide çeliği gördü ve yumruk yaptığı elleri istemsizce sıkıştı. Ona uzanıp dokunmamak için kendini fiziksel olarak durdurmak zorunda kaldı. Onun için çalıştığı kırk iki lanet günün her saatinde böyle olmuştu.

Kırk iki gün öncesine kadar hayatı sorunsuz ve düzgün bir şekilde ilerliyordu. Özel evler ve ofis binaları inşa etmek için çok çalışmış ve bu işten çok para kazanmıştı. Yalnız yaşıyordu, bu onun hoşuna gidiyordu ve zorunlu olarak arka planda genellikle bir kadın vardı.

Ne yazık ki, yatağındaki mevcut kadın imkânsız taleplerde bulunmaya başlayınca ondan kurtulmak zorunda kalmıştı. Bu da durumu daha da istikrarsız hale getiriyordu, çünkü tüm bu sikişmeler için hazır bir çıkış noktası yoktu. İçinde testosteron birikiyor.

Ve Renee Guillot çoğu kadından daha güçlüydü. Onu her açıdan beceriyordu.

Renee onun gözlerini sırtında fiziksel bir dokunuş gibi hissetti. Sürahideki kahveyi temiz bir fincana doldururken elleri titriyordu. İhanet eden titreme onu her şeyden çok üzdü. Yavaşça dönüp ona baktı ve bardağı ona uzatmaya başladı. Gerginliği arttı ve sıcak sıvı elinin üzerine döküldü. Küçük bir acı çılgılığı attı ve kahve daha fazla sallanmaya başladı.

"Siktir." Robert uzanıp fincanı ondan aldı ve tezgâhın üzerine koydu. Kadını çevirerek uzandı ve soğuk suyu açtı ve kadının elini alıp akan suyun altına tuttu.

Renee kendini her yönden saldırıya uğramış hissediyordu. Eli sıcak sıvıdan yanıyordu ve Robert onu arkadan sıkıştırıyordu, elini soğuk suyun altında tutarken kolları onu tamamen sarmıştı.

Daha şiddetli titremeye başladı.

"Tanrım, sakın ol. Bir şeyin yok. O kadar kötü acımış olamaz." Robert bir kolunu kızın beline doladı ve onu kendine doğru çekti. Bu işe yaramadı ve titreme devam etti.

Kadının kokusunu içine çekip vücudunun sıcak ve yumuşak olduğunu hissettiğinde şehvet Robert'ı bir anda çarptı. Kadının yatağına yayılmış görüntüsü duyularına saldırdı. Onu daha sıkı kavradı.

Kadının uzaklaştığını hissedince kendine geldi.

Renee suyu kapattı ve ondan uzaklaştı. Sinirlerini yatıştırmak için bir bulaşık bezi aldı ve ıslak elini sildi. Yüzünü ona döndü ve omuzlarını düzeltti.

Kahveyi işaret etti. "Dene bakalım." Derin bir nefes aldı ve kollarını koruyucu bir şekilde önünde kavuşturdu.

Kahveyi aldı, bir yudum aldı ve homurdandı. "Daha iyi. Öğrenebileceğini biliyordum." Ona her şeyi kapsayan bir bakış fırlattı ve ofisine geri döndü.

Renee tuttuğu nefesi yavaşça dışarı verdi.

Kahve, ilk yaptığı kahveyle tamamen aynıydı.

İkinci Bölüm

Salı günü öğleden sonra Bayan Argenot kolları dolu bir şekilde Robert'ın ofisinden çıktı. "Adliyeye gidiyorum, Renee. Bunu almam lazım.

izin başvurusunda bulunun ve La Fourche Parish. Ondan sonra, deęerleme bölgesinde olacađım. Günüň geri kalanında kaleyi senin koruman gerekecek."

"Sorun değil. Bu öğleden sonraki programımızda Cameron Endüstriyel Malzemeleri ile saat üçte. Geri kalan her şey her zamanki gibi. Dışarıda dikkatli olun."

Renee yaşlı kadını gerçekten sevmişti. Önce işle ilgileniyor, sonra da yumuşak bir anaç tavır takınıyordu. Günlük bazda birlikte çalışmak bir zevkti.

Bayan Argenot hesapçı bir bakışla kapıdan çıkarken durakladı. "Ah, şu James Cameron! Onunla henüz tanışmadınız, değil mi? Onun için iki depo inşa ettik bile. Bu danışma sadece alışlagelmiş bir şey. Teklifi alacağız." Sesini alçalttı. "O iyi bir adam, Renee. Bekâr canım. Faturalarını otuz gün içinde ödüyor. Ve çok hoş görünüyor. Yarın bana ne düşündüğünü söylemen gerekecek."

Yaşlı kadın ona komplocu bir gülümseme verdi ve ofisten çıktı.

Saat üçte Renee önündeki evrak işlerinden başını kaldırıp dışarıdan içeri giren adama baktı. Bayan Argenot'nun ne demek istediğini hemen anladı. Adam uzun boylu, geniş ve biraz genç olsa da çok hoş görünümlüydü. Kahverengi saçlarının arasında altın rengi çizgiler vardı. Renee hemen

Karanlık, elik gibi bir güçle yaptığı karşılaştırmayı zihninden uzaklaştırdı ve işine odaklandı.

"Siz Bay Cameron olmalısınız." Renee ona en dostça gülümsemesini verdi.

"Siz de Bayan Argenot'un ve ve bitiremediği yeni sekreteri olmalısınız." Odanın içinde yürüdü ve elini ona doğru uzattı.

Renee ayağa kalkıp ona elini uzatırken arka planda hafif bir klik sesi duydu. "Evet. Ben Renee Guillot." Adam elini tutmaya devam ederken Renee gülümsemesini korudu.

"Bana James de lütfen. Birbirimizi çok sık göreceğiz. Artık seni gördüğüme göre, başka teklifler alarak zamanımı boşa harcayacağımı sanmıyorum." Renee onun elini sıkıca kavradığını ve hafifçe okşadığını hissetti. Eğer beyni tamamen Robert Thibodeaux ile meşgul olmasaydı, bu dokunuşu çok hoş bulacağını biliyordu.

James odanın öbür ucundan gelen bir ses üzerine onunla göz temasını kesti.

Robert ofisinin kapısında kaşlarını çatmış duruyordu. Renee, Robert'ın Onun yanında olduğu her an üzerinde kışkırtıcı bir etki bırakıyordu.

Onları izlemek için zaman ayırdı. Renee'yi gerginlik sarmıştı. Sonunda konuştu.

"Cameron. Seni gördüğüme sevindim. Sekreterimi yeterince uzun süre bırakabilirsen, belki biraz iş yapabiliriz."

James yavaşça onun elini bıraktı ve Robert'ı ofisine kadar takip etti.

Yaklaşık iki saat sonra, iki adam toplantıdan çıktığında Renee masasını toparlıyordu. El sıkıştılar ve James Cameron ona doğru baktı, başını salladı ve binayı terk etti.

Robert kollarını kavuşturmuş, ona dik dik bakıyordu. Adam sinsice ona doğru gelirken kadının kalp atışları hızlandı. Masasının arkasından geçerek oturduğu yere geldi ve ellerini sandalyesinin kollarına indirerek onu hapsetti.

Nefes alış veriş i düzensizleşti. Gözleri ona perçinlenmişti.

"Bir daha müşterilerimle flört etme." Sözleri keskin ve noktalıydı.

Renee nefesini içine çekti ve inkâr edercesine başını sallamaya başladı. Kırk yedi gün daha. "Ben yapmadım--"

"Saçmalık. Seni gördüm. İşi almak için yardımına ihtiyacım yok. Sen sadece işini yap ve o küçük tatlı gülümsemeni kendine sakla." Kolları, elleri bembeyaz olana kadar sandalyeye sıkıca yapıştı. Ondan öfke yayılıyordu. Kızın ikna etmeye çalışamayacağı kadar kızgındı.

Başını sallayarak onayladı.

Robert buz gibi soğuk suyun altında durdu ve içinden geçen ilkel duyguları dizginlemeye çalıştı. Bugün çok yaklaşmıştı. O orospu çocuğu Cameron ona yatağı için ölçü alıyormuş gibi bakıyordu. Karşılığında ona verdiği gülümseme. Ve kız onun kollarında kıpırdamadan otururken vücudunda dolaşan sahiplenme ve şehvet.

Patlamaya hazır bir saatli bombaydı. Yatağında bir kadına ihtiyacı vardı. Bu gece bir tanesine ihtiyacı vardı.

Ama sadece biri yeterliydi. Ve henüz ona sahip olamazdı.

Beklemek onu çıldırtacak ve aptalca bir şey yapmasına neden olacaktı.

Sürekli küfürler savurarak suyu sığağa çevirdi ve sabunlu elini aşağı uzatıp ertesi gün onunla yüzleşebilecek kadar kontrollü olabilmek için yapması gerekeni yaptı.

Üçüncü Bölüm

Haftanın geri kalanı Renee için ağır çekimde geçti. Cuma sabahı, kendini neden bu ipin üzerinde yaşamaya devam ettiğini giderek daha fazla sorgularken buldu. Bu işin iyi bir maaşı ve sosyal hakları vardı ama açlıktan ölmesine engel değildi. Özellikle de bir gece önce kızıyla yaptığı konuşmadan sonra.

Cep telefonu çaldığında, Robert Thibodeaux'nun tehditkâr görüntüsünü zihninden uzaklaştırmaya çalışarak eski bir film izliyordu. Onun kızının resmi yanıp söndü ve kendi özel zil sesi havayı doldurdu. "Selam bebeğim. Nasılsın?"

"Anne. Tahmin et ne oldu?" Brittany neşeli bir sesle devam etmeden önce zar zor durakladı. "Bir R.A. pozisyonu aldım!" Genç sesi coşkuluydu.

Renee bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu ama iyi bir şey olduğunu söyleyebilirdi. "Harika, bebeğim. R.A. nedir?"

Brittany acele cümlelerle cevap verdi. "Bu bir konut danışmanı. Henüz ikinci yılımda olduğum için çok gencim. Ama herhalde

Etkileyici çünkü ikinci bir mülakat için geri gelmem bile gerek kalmadı. Yerleşik yaşamdan sorumlu Bayan Cobb, başvuruma ve özgeçmişime baktı ve beni hemen işe aldı."

"Seni ne için işe aldım? Asistan hayatı nedir?" Renee kızı için mutluydu ama onun bir iş yükü altına girmesini istemiyordu. Notlarını yüksek tutması gerekiyordu, böylece burs parası gelmeye devam edecekti.

"Bu, gelecek yıl da birinci sınıfların kaldığı yurtta kalacağım ve bir tür abla gibi olacağım anlamına geliyor. Çocuklar sorunlarıyla ya da sadece sorularıyla bana gelecekler ve ben de onlara yardımcı olacağım. Tabii ki alkol ya da uyuşturucu kullanımı gibi durumları rapor etmem gerekiyor ama bunun pek sorun olacağını sanmıyorum. Çünkü bu yıl hiç böyle bir şeyle karşılaşmadım. En azından birinci sınıfların kaldığı yurtlarda."

"Ve bunun için sana para mı ödeyecekler?" Renee sordu.

"Pek sayılmaz. Sadece odamı bedavaya alıyorum. Tek yapman gereken gelecek yıl bana bir yemek planı almak. Ve umarım ondan sonraki her yıl."

Renee büyük bir stres düğümünün çözüldüğünü ve yerini rahatlamanın aldığını hissetti. "Ciddi misin sen? Yurt parasını bulmak zorunda değil miyiz? Senin de fazladan çalışmana gerek yok mu? Sadece orada yaşayacaksın ve sorular?"

"Evet, anne. Aslında öyle. Başvurmadan önce sana söylemek istemedim çünkü umutlanmanı istemedim. Ama artık kutlayabiliriz.

Yaşasın!"

Renee bir gece önceki konuşmayı tekrar düşündü ve hissettiği rahatlama duygusuna hâlâ hayret ediyordu. Üniversitenin mali yükü artık neredeyse yok denecek kadar azdı. Akıllı ve sorumluluk sahibi bir kızı olduğu için çok şanslıydı. Ve artık işinden ayrılıp bu histeri yaratan ortamı terk etmekte özgürdü. Peki neden kalmalıydı? Şu anda sahip olduğu gerçek seçenek bir anda kafasına dank etti.

Bu işi bırakabilirdi ya da... Ya da onun etrafında dans etmeyi bırakıp kendisini yakalamasına izin verebilirdi. Ani görüntüler merakını kışkırttı. O kesinlikle hayatında tanıdığı en seksi adamdı. İlk gördüğü andan beri onun için bir hayranlık nesnesiydi.

Onu istediğine şüphe yoktu. Aptal değildi. İşaretleri biliyordu. Yüzünün önünde kırmızı bayrak dalgalanan bir boğa gibiydi. Onu uçurumun kenarına itmek için ne kadar gerekiyordu? Ona neyin çarptığını asla anlayamayacak kadar ince olabilir miydi?

Dudağını ısırды ve denemesi gerekip gerekmediğini düşündü.

O öğleden sonra, üzerinde çalıştığı dosyayı aramak için ofisinden dışarı çıktığında şansını yakaladı. Baştan çıkarmaya yeterince iyi başlamıştı ama yarı yolda korkup vazgeçti.

Dosyayı ona uzatırken sandalyesini masasından uzaklaştırarak gözlerini yavaşça çaprazladığı bacaklarına çekti. İnce bir hareketle, titreyen ve hayali bir kırıışıklığı düzelten bir eliyle uyluğuna uzandı. Adamın gözleri onu takip ederken, elini ayak bileğine indirdi ve tekrar uyluğuna doğru kaydırđı, bu kez eteğinin altına girdi ve bacaklarını örtmeye çalışarak küçük bir gösteri yapmadan önce dizinin bir santim yukarısına sürükledi.

Yüzünü tekrar onunkine çevirdi ve donakaldı. Adamın gözleri ona dikilmiş, burun delikleri açılmış ve elmacık kemiklerinde kırmızı çizgiler belirmişti.

Robert bağırsaklarına inen tekmeyi tam da kadının hedeflediğı yerde hissetti. Hareketlerinin etkisi ona çarptı. Gözleri iki saniye boyunca Robert'ın gözlerini tuttu ve sonra uzaklaştı.

Ama yeterince hızlı değıl.

Oyun az önce değışmişti.

Şehvet ona çarptı. Elini uzattı ve kızın elindeki kalemi aldı. Kadının saklamaya çalıştığı küçük nefesini gördü. "Bana karşı kazanabileceğini mi sanıyorsun bebeğim?"

Renee damarlarında bir korku titremesinin dolaştığını hissetti. Onun kendisini çağırmasını beklemiyordu. Henüz buna hazır değıldi. Dişlerini gıcırdattı ve

blöf yapmak. "Ne demek istediğinizi anlamıyorum."

"Öyle değil mi? Sen küçük, ateşli bir paketsin ama bir an bile benimle başa çıkabileceğini düşünme." Uzanıp çenesini parmaklarının arasına aldı ve yüzünü kaldırdı. "Güven bana. Sonuçlarla başa çıkamazsın."

Döndü ve ofisine geri döndü.

Dördüncü Bölüm

Cumartesi gecesı Robert, Ninth Street Wine Grotto'nun barında oturdu ve ikinci birasını yudumladı. Yer seçimi konusunda kendini sorgulamayı reddetti. İki hafta önce onunla burada karşılaşması bir tesadüftü. Tekrarlanmayacaktı. Hayal kırıklığı onu yakaladı. Bu bekleyiş dayanılmazdı. Onu bırakmaya zorlamak zorundaydı. Ona çıplak ihtiyacı vardı. Altında. Üstünde. Aşağıya.

Orospu eski karısı aradığında yüzünün aldığı şekil beynine kazınmıştı. Evli olmadığını anladığında kadının gözleri. Korku. Rahatlama. Kafa karışıklığı.

Ona karşı bağışıklığı yoktu. Hem de hiç.

Dün onun üzerinde denediği seksi baştan çıkarma oyununa onu iten neydi? O muhteşem kafasının içinde ne vardı? Onda bir şeyler değişmişti. Bunun ne olduğunu öğrenecekti.

Kızın onu istediğini biliyordu. Belki onun kendisini istediği kadar değil ama onu merak ediyordu. Onunla nasıl olacağını merak ediyordu. Onun kokusunu alabiliyordu. Merak. Bu merak ona ihtiyacı olan açılışı sağlayacaktı. Sadece bunu gerçekleştirmesi gerekiyordu. İşine devam edememesi üzücü bir gerçektir. Acımasız bir piç olduğunu biliyordu ama istediğini alacaktı. Ve yakında, parçaları harekete geçirecekti.

Pazartesi öğleden sonra, Renee arşiv odasında tozlu planları incelerken kapının çarpıldığını duydu.

Onu kapalı kapıya yaslanmış görünce vücudu sarsıldı ve omurgasından aşağı panik ve heyecan gibi ikiz duygular süzüldü. "Burada ne yapıyorsun?" Sesi içini parçaladı.

"Bayan Argenot'un Belle Chase projesindeki parmak izlerine ihtiyacı var." Sinirleri gerilmişti ama neyse ki sesi titremiyordu.

Kollarını kavuşturmuş, ona bakıyordu. Tanrım, çok yakışıklıydı. Renee onun özelliklerini tek tek sıraladı. Koyu renk saçları vardı ve saçlarının arasından kırlar akıyordu. Kesik kaşlı, muhteşem kahverengi gözleri vardı. Dudakları dolgundu ve teni koyu, esmer bir renkteydi. Burnu çok büyüktü ve bir zamanlar kırılmış gibi görünen hafifçe merkezden uzaktı. Bu da gerçek güzelliği erkeksi, bariz bir erkek çehresine dönüştürüyordu.

Kalbi daha hızlı atmaya başladı.

"İstifa etmeni istiyorum. Bu iş yürümüyor." Bu bir emirdi.

şok içinden geçti ve onu hazırlıksız yakaladı. Zamana oynadı. "Neden?" Sesi yumuşaktı.

"Neden? şaka mı yapıyorsun?" Kapıyı itti ve ona doğru yırtıcı bir adım attı.

Renee elindeki kâğıtları bıraktı ve bir adım geri çekildi. Onu uzaklaştırmak için ince bir elini uzattı.

Bu onu bir an oyalamaya yetti.

"İstifanı verecek misin yani?"

Hayal kırıklığı ve bir acı oku içinden geçti. "Beni kovuyor musun?"

"Hayır. Bırakmanı istiyorum." Ağzının çizgileri düzleşti.

"Bırakmak istemiyorum." Bunun nereye varacağını bilmeye her şeyden çok ihtiyacı vardı.

"Lanet olsun, Renee. Bu kadar dik kafalı olmayı bırak. Bunun senin için kötü sonuçlanacağını biliyorsun." Sesi ısırmacı bir hal aldı.

Çenesini kaldırdı ve ona meydan okuyarak karşılık verdi. "Belki de senin için kötü bitecek. Belki de benden korkuyorsun."

Güldü. "Denediğin için tebrikler bebeğim. Böyle bir şey olmayacak. Bu sadece ve sadece tek bir yerde bitecek."

Başını ileri geri salladı. Saçları omuzlarının etrafında ısıltılı bir şekilde hareket ediyordu. "İstifa etmeyeceğim. Beni kovacak mısınız?"

"Hayır. Bırakacaksın." Sözleri kararlı ve reddedilemezdi.

Başını sallamaya devam etti.

Gözlerini ona dikti. "Belki bir örnek istersin? Vazgeçmezsen ne bekleyebileceğinin bir gösterimi?" Tekrar ona doğru gelmeye başladı.

Renee sanki transa geçmiş gibi onu izledi. Duvara çarpana kadar geri geri gitti. O da onu takip etti. Adam önünde durduğunda gözleri kocaman olmuştu. Uzanıp saçından bir tutam aldı ve yumruğunun etrafına sardı. Kalbi göğsünde çarpmaya başladı ve nefes alış veriş hissedilir hale geldi.

"İyi bir mücadele verdin. Sen değerli bir rakipsin. Ama tahmin et ne oldu bebeğim? Şah ve mat."

Ağız onunkini kapattı.

Sıcak bir sarsıntı vücuduna çarptı. Bunu beklemesine rağmen, yoğunluğu karşısında hâlâ şoktaydı. Adam kendini kıza doğru yapıştırdı ve kızın tek yapabildiği duvara yaslanmak oldu çünkü adamın dili derinlere inerken aynı zamanda alt gövdesini de kızın içine doğru itiyordu. Tahakkümünde barizdi, çünkü onun Dilini içeri sokup çıkararak seks hareketlerini taklit etti. Adamın yumruğu kadının saçlarında sıkılaştı, vücudu kadınıkini tamamen içine aldı.

Adam onun ağzından bir şeyler alırken, elleri onu kavrayıp kendine doğru çekerken sersemlemiş ve yönünü şaşırmış hissediyordu. Elleri boynuna gitti, etrafını sardı ve kısa bir süre onu tuttu, sonra beline kayd ve onu tavizsiz bir şekilde kavradı.

Bir anda şok onu terk etti ve yoğun heyecan damarlarında çığlık attı. İşte buydu. Gerçekten buydu. Onu öpüyordu. Nihayet. Tanrım, nihayet. Uzanıp ellerini adamın omuzlarına doladı ve parmaklarını adamın saçlarının arasından geçirdi. Adam çok güzel kokuyordu. Ondandır cinsel bir sıcaklık yayılıyor. Onu daha sıkı kavradı.

İş gerçekten buna değer miydi? Hayır, değmezdi. Bundan vazgeçmek istemiyordu. Aralarının nasıl olacağını bilmeye ihtiyacı vardı.

Başını kaldırdı ve onun gözlerinin içine baktı. "Söyle. Bıraktığımı söyle Robert," dedi, sesi çakıl taşına benziyordu.

Parmakları kafatasını okşarken başını olumsuz bir hareketle hafifçe salladı. Ellerini kadının belindeki girintiden yüzüne doğru kaydırdı. Güçlü elleriyle onun elmacık kemiklerini kavradı. "Seninle uyuyamam benim için çalışırken." Sözleri alçak ve derindi, içlerindeki talep mutlaktı.

Renee nefesini içine çekti ve sessizce onu izledi. Tamam. Her şey açığa çıkmıştı.

Sözlerine şöyle devam etti: "Başka bir yerde buluşmuş olsaydık, bu iş çoktan bitmiş olurdu. Bunu sen de biliyorsun. Ben de biliyorum." Sözleri yumuşadı. "Kaçınılmaz olana karşı savaşıyorsun." Parmakları kızın bileklerini kavrayıp duvara yaslar, dudakları kızın yanağında gezindi ve kulağına doğru ilerledi.

Adamın saçlarının kokusunu içine çektiğini hissettiğinde vücudunda bir şimşek çaktı. Her iki bileğini de güçlü bir eline geçirdi ve diğer elini aşağı doğru hareket ettirip boynuna doladı.

Renee'nin zihni parçalandı. Tanrım, bu karşı koyamayacağı bir baştan çıkarmaydı. Kendini onun ellerinde macun gibi hissediyordu. Onunla tanıştığı andan beri ciddi bir şehvet içindeydi ve yarı yarıya aşıktı.

Robert onun kalp atışlarının hızlandığını hissetti. Vücudu onunkine karşı titriyordu. Boynuna bastırıp onu daha baskın bir şekilde kavrarken gözlerinin parlamışını izledi. Onun yumuşaklığına karşı gücünü ölçtü. Tanrım, kız iyiydi. Onun içine girmesi gerekiyordu, hem de hemen. Ona kafayı takmaya başlamıştı, lanet olsun!

Bu onay ona çok sert çarptı. Tutuşunu gevşetti ve Ellerini tekrar beline indirdi. Sahiplenici bir şekilde sıktı ve "Bunu bir düşün" dedi.

Adam kapıdan çıkıp gitti ve Renee duvara yaslanıp umutsuzca kırılmış zihnini yeniden çalıştırmaya çalıştı.

"Jenny, o evli değil." Renee yatağında arkasına yaslandı, cep telefonunu kulağına dayadı ve bacaklarını tamamen havaya kaldırarak ayak parmaklarındaki yeni cilayı inceledi. İş yerindeki onca sıkıntıyı düşününce kendini inanılmaz iyi hissediyordu.

Ayağını bir o yana, bir bu yana çevirerek yeni rengi incelerken, arkadaşından geleceğini bildiği tepkiyi bekledi.

"Ne?" Jenny yüksek sesle çığlık attı. Arkadaşı devam ederken Renee telefonu kulağından uzaklaştırdı. "Evli değil misin? NE? Dalga mı geçiyorsun benimle? Bu nasıl oldu? Yalan mı söylüyor?"

Renee kısaltılmış argoya gülümsedi. Gençlere sahip olmak güzeldi. İnsanı gerçekten genç tutuyorlardı. En yeni müzikler, güncel argo ve tabii ki muhteşem siyah kiraz rengi ayak tırnak cılası. Tekrar konuşmaya odaklandı. "Hayır, yalan söylemiyor. Ben sadece sürekli arayan ve karısı olduğunu söyleyen kadının gerçekten karısı olduğunu, eski sevgilisi olmadığını düşündüm. O da boşanmış." Durakladı. "Ve işimi bırakmamı istiyor." Bir duraklama daha. "Böylece benimle seks yapabilecek."

Telefonu tekrar kulağından uzaklaştırmak için acele etti.

"Ne? Şaka yapıyor olmalısın, değil mi?" Jenny sorguladı. "Bunu o mu söyledi? Cinsel taciz diye bir şey duymuş mu? Adam kendini Tanrı'nın bir lütfu sanıyor olmalı. Ne yapacaksın?"

"Bu yüzden istifa etmemi istediğinden eminim. Sanırım bunun taciz olmadığını düşünüyor. Haklı sayılır, Jen. İsteyeni gerçekten taciz edemezsin, anlıyor musun? Ona ne kadar uzun zamandır aşık olduğumu en iyi sen biliyorsun. Sanırım o da bunu biliyor."

"Evet, ama Renee, işin? İşine sahip olmalısın. Bu da ne demek oluyor? Seni bağımsız bir zengin falan mı sanıyor?" Arkadaşının sesi öfkeliydi.

"Biliyorum, Jen. O koca kafayla düşündüğünü sanmıyorum. Onu izlemek büyüleyici, bir an çok kontrollü, sonra kendini kaybediyor. Bugün beni öptüğünde--"

"Whhhhaattt? Seni öptü mü? İşteyken mi? Aman Tanrım. Ne yaptın sen? İyi miydi?"

"Evet, iyiydi. Gerçekten iyiydi. Tıpkı düşündüğüm gibi."

"Ne yapacaksın?"

"Bilmiyorum. Kulaktan kulağa oynarım, sanırım. Gerekirse eski işime geri dönebileceğimi biliyorsun. Sadece çok kolay olmak istemiyorum. O çok kibirli. Her konuda istediğini elde etmeyi bekliyor. Bilmiyorum." İç çekti.
"Ondan bu kadar bahsettiğimiz yeter.
Seninle işler nasıl gidiyor? Richard nasıl?"

"Cehennem gibi kontrolcü. Sahiplenici. Kıskanç. Şımarık. Yatakta harika. Ateşli. Şimdiye kadar yaşadığım hiçbir şeye benzemiyor. Bağımlıyım."
Jenny güldü.

Renee gülümsedi. "Harika. Biraz vahşileşmeyi hak ediyorsun. Hâlâ gangster olduğunu mu düşünüyorsun?"

Jenny cevap verdi, "Hiçbir fikrim yok. O kadar zengin ki paranın nereden geldiğini anlayamıyorum."

"Sanırım ikimizin de çözmesi gereken şeyler var."

Ertesi gün karanlık ve yağmurluydu ve dahili telefon çaldığında Renee masasında oturuyordu. Telefonu açtı ve Robert'ın sesi hattan aşağıya doğru bağırdı. "Buraya gel. Seninle konuşmak istiyorum."

Adam bağlantıyı kesti ve kadın telefonda asılı kaldı.

Robert kapıyı hafifçe çaldıktan sonra onun ofisine girmesini izledi. Kadın geri çekildi ve Robert onun doluluğuna baktı. Evet, oyun kesinlikle değişmişti. Kilometrelerce uzunluktaki bacak ona çarptı. Kısa etek. İnce bel. Uzun saç.

Vakit gelmişti. Sikeyim. Zamanı geçmişti.

"Kapıyı kapat."

Beşinci Bölüm

Robert sandalyesinde arkasına yaslandı ve ellerini başının arkasında kavuşturdu. Kadın kapıyı kapatıp ona doğru döndü ama daha fazla yaklaşmadı.

Hiçbir şey söylemedi. Orada durdu, sessizce bekledi. Sessizce onu aklından çıkarıyordu.

Renee onun yüz ifadesinin daha tehditkâr bir hal almasını hayranlıkla izledi. Sesi onu ısırdı. "İşini bırakmanı istiyorum."

Renee omurgasını sertleştirdi ve tek bir kelimeyle karşılık verdi. "Hayır."

Taktiği hemen değişti. "Buraya gel."

Yüzünün kızardığını hissedince dehşete kapıldı. Küçük, yarı histerik bir kahkaha attı ve başını salladı. "Hayır."

"Renee, buraya gel bebeğim." Masasının parlak yüzeyini okşadı.

Tanrım, gerçekten oraya giderse ne yapardı? Öğrenmek için çok istekliydi. O anın gizli doğası ona çarptı ve doğrudan kafasına gitti. Masasına doğru iki adım attı ve sonra durdu. "Hayır."

Kadın durduğunda gerçekten de bir inilti çıkardı. "O güzel dudaklarından hayır kelimesini duymaktan bıktım. Yeni bir cevap öğren."

Ayağa kalktı.

Geri adım attı.

Kadının önünde durana kadar odanın içinde sinsice ilerledi. Uzandı ve kapının kilidini çevirdi.

Sürgünün kapanma sesiyle Renee'nin sinirleri gerildi ve nefesini kontrol etmeye çalıştı. Adam çok iriydi. Omuzları bir New Yorklu'ya layıktı. Orleans Saint. Bir şans yakalayıp kendi inşaat şirketini açana kadar geçimini sağlamak için ağır beden işçiliği yaptığını biliyordu. Bunun karşılığını almıştı. Hemen hemen her standarda göre zengindi ama yine de bir işçinin kaslı fiziğine sahipti.

Bunu o kadar çok istiyordu ki neredeyse onu tüketecekti. Ama bahisler değişmişti. Artık uğruna oynadığı şey işi değildi. İşler gelip geçiciydi. Bir erkek için böyle hissetmeyeli ne kadar olmuştu? Bir erkeğe karşı

Hiç böyle hissetmiş miydi? Eğer şimdi onu yakalamasına izin verirse, her şey bitecekti. Onu kullanacak, sisteminden çıkaracak ve hepsi bu kadar olacaktı. O daha fazlasını istiyordu. Kendisini nasıl hissettirdiğini bilmesine izin veremezdi ve ona kolayca teslim olamazdı.

Adam uzanıp saçından bir tutamı avucunun içine aldığında nefesi kesildi. Elini kızın kafa derisine dolayınca kadar döndürdü. Eğildi ve dudaklarına tek bir öpücük kondurdu. Kadının omurgası kapıya yaslanmıştı.

Ağzını kaldırdı. "Evet de, Renee."

Başını iki yana salladı. "Hayır."

Onu görmezden geldi. "Bu çok güzel bir etek, bebeğim." Eli aşağı kayd ve etek ucunu sıkıca kavradı. "Bunu benim için mi giydin?"

Renee, Robert'ın avuçlarında donmuş bir heyecanla duruyordu. Beyni lapaya dönmüştü. Geçen gün arşiv odasında ona hükmetmiş, gücü ve yoğunluğuyla onu şok etmişti. Bugün ise baştan çıkarıcılığı değişmişti. Sesinden yumuşaklık yayılıyordu. Tavırları eskisi kadar sert, hareketleri kendinden emin ve sahipleniciydi ama sesi nazikti. Kişiliğindeki bu değişiklik dengesini bozuyordu.

Gözleri onunkilere bakarken koyu kahverengiydi. Bu şimdiden o kadar iyiydi ki öleceğini düşündü. Onun gözlerini hissettiğinde nefesini yuttu.

eli eteğini yavaşça yukarı çekti ve kalçasının üst kısmına doladı. Aşağı bakarsa külotunun görüneceğini biliyordu.

Gözleri parlamaya ve kapanmaya başladı. Adamın yumruğu kadının saçlarında sıkılaştı. "Hayır, hayır, hayır. Onları benim için açık tut."

Renee cesurca gözlerini açtı.

"Bu çok iyi. Çok güzel gözlerin var. Şimdi. Yapmamız gereken bazı pazarlıklar var." Başını eğdi ve kızın alt dudağını ağzına aldı. Kızın gözleri tekrar kapandı.

Renee küçük bir inilti çıkardı ve külotunda ıslaklık hissetti. Adam alt dudağını emip yalarken Renee onun avuçlarında asılı kaldı.

Adam gövdesini onunkine doğru itti ve kadın adamın ereksiyonunun sert çıkıntısını hissetti. Nefes alış veriş daha da zorlaştı.

Başını kaldırdı. Gözlerini açtı ve onunkilere dikti. "Güzel kız." Sesi derindi. "Tamam. İşinden ayrılmak istemiyorsun. Şimdilik bunu kazanmana izin vereceğim. Ama karşılığında bana bir şey vermen gerekecek." Kollarında sarsıldı. Adam onun hareketlerini kontrol etti. "Şşş... Şşş... Bunun nerede olduğunu anladığını doğrulamak istiyorum. gidiyor."

Onun zapt edici kollarında sessizce asılı kaldı.

Sesi çakıllı bir hal aldı. "Anladıysan başını sallla."

Renee'nin başı bir kez aşağı yukarı sallandı.

"Güzel. Tabii ki kanıtı ben seçeceğim." Eli eteğinin kenarından kalçalarının arasındaki kadınsı tümseğe kaydı. Külotunun üzerinden onun ateşini avuçladı. Adamın ağzı kızının üzerine inerken kızın gözleri kapandı.

Robert onun yumuşaklığını her yerinde hissetti ve kafasının patlayacağını düşündü. Tanrım, onu o kadar uzun zamandır becermek istiyordu ki. Bunu kontrol altında tutabilecek kontrolü olup olmadığını bilmiyordu. Ofiste seks, ilk seferlerinin böyle olmasını istemediği bir şeydi. Ofiste seks, kaçınmaya çalıştığı şeydi. Kontrolü elinde tutması gerekiyordu. Ama ona dokunmak zorundaydı. Şimdi.

Renee'nin vücudu, adamın iri gövdesi ile kapının arasında tutsak gibi dururken uysaldı. Dilinin ağzında ve elinin bacaklarının arasında ikiz okşamaları onu uyuşturuyordu. Hayal kırıklığı ve artan uyarılma ile ona karşı itmeye başladı.

Külotunu kabaca kenara itti ve kalbindeki kadınsı yarığı buldu. Büyük, küt parmağı giriş için bastırırken dudakları ve dili ince bir emme hareketine başladı. Renee'nin kalp atışları aşırı hızlanmaya başladı. Kadının çekirdeği aralarına ısı yağırdı ve parmağı içeri kaydı.

Kadının iç kasları açgözlülükle adamın parmağını kavradı ve adam kadınınkine doğru inerken kadın da adamın ağzına doğru soludu. Çığlık atan ciğerlerine oksijen çekmek için öpücüğe ara verdi. Adam onun bir yudum hava çekmesine izin verdi ve hemen tekrar ağzına aldı. Saldırı acımasızca fizikseldi. Adam kızın ağzından içti ve hiç ara vermedi. Eli onu itti, orgazm anlarına kadar okşarken parmağı onu kollarında çaresiz bıraktı.

Başını kaldırdı ve kollarında asılı duran kadına baktı. Adam ona hırlarken kadın bir uçurumun kenarında dengede duruyordu: "Bana istediğimi vereceksin. Bu sadece bir başlangıçtır."

Renee, adam ağzını tekrar onunkine indirirken sesindeki kibir ve kendini beğenmişliği fark etti. Bu, onun uçurumun kenarından uçmasını engellemek için yeterli değildi. Yoğun bir orgazm onu tüketirken vücudu sertleşti.

Kapıya yaslandı, zihni bulanık ve kalp atışları kontrolden çıkmış bir halde aşağı inmeye çalıştı.

Telefonun çalması onu tekrar gerçeğe döndürdü.

Etraflarındaki gergin sessizliği böldü ve bir türlü dinmek bilmedi. Robert elini mümkün olduğunca nazikçe kızın üzerinden çekti ve onu Kapıya. Masasına doğru yürüdü ve telefonu aldı. "Thibodeaux."

Renee giysilerini düzeltirken yüzeye yakın bir yerde kabaran histeriyi kontrol etmeye çalıştı. Arayanı dinlerken adamın yüzünü ona döndüğünü gördü. Yüz hatlarında tanımlanamayan bir ifade belirdi ve bu ifade hızla düşmanlığa dönüştü. Arayana karşı. Ona karşı. Adam sessizce dinlemeye ve için için yanan bir öfkeyle ona bakmaya devam ederken Renee rahatsız ve sıkıntılıydı.

Ve sonra kıyamet koptu. Öfkesi yüzeye çıktı. "Hayır. Lanet olsun Cameron, o benim sekreterim. Onun telefon numarasını alamazsın." Renee şaşkın bir sessizlikle ona bakarken dinlemek için durakladı. konuşmanın kendisi hakkında olduğunu fark etti. "Evli olup olmaması seni ilgilendirmez. Ondan uzak dur. Onu arama. Aramayın. buraya gel. Aslında, hazır olduklarında planları size getireceğim." Telefonu kapattı.

Çatık kaşları vahşileşmişti. Renee ondan yayılan yatıştırılmamış tahrik ve öfkenin farkına vardı. Tekrar ona doğru ilerlerken gözleri onunkilerden hiç ayrılmadı. Adamın üzerine doğru geldiğini hissettiğinde içine düştüğü sersemlik onu bir anda terk etti. Sadece birkaç saniye kala kapının kilidini açıp arkasını döndü ve koşmaya başladı.

Altıncı Bölüm

Renee saat tam beşte işten çıktı ve doğruca en yakın eczaneye gitti. Doğum kontrol hapı kullanmıyordu çünkü uzun süredir bir ilişkisi olmamıştı. Evde hiç doğum kontrol hapı yoktu ve ihtiyaç duymayacağına dair kendine güvenmiyordu.

Hamile kalmayı reddetti. Pek çok şey olabilirdi ama hamilelik bunlardan biri olursa lanetlenirdi.

Saat beş kırk beşte ikinci kattaki dairesinin merdivenlerini çıktı ve kapısına yaslanmış, kollarını kavuşturmuş Robert Thibodeaux'nun yüzüne baktı.

Şok ve heyecan vücudunda çığlık çığlığa yayıldı. Konuşmadan önce cesaretle kendini toparlamaya çalıştı. "Hiç vakit kaybetmiyorsun, değil mi?" Anahtarını kilide sokarken onu omuzlayarak yoldan çekti.

"Yedi lanet haftayı boşa harcadım." Elini kapıya dayadı ve kilit döndüğünde iterek açtı. Onu içeri kadar takip etti, döndü ve tekrar kilitledi. Kapıya.

Renee küçük mutfağa doğru ilerledi ve eczaneden aldığı çantasını yere koydu. Onun etrafına bakmasını izledi. Onun ne göreceğini biliyordu. Durumlarındaki farklılık için özür dilemeyeceğine yemin etti ve sonra tam da bunu yapmaya başladı. "Fazla bir şey olmadığını biliyorum. Ama bu benim. Benim ve Brittany'nin. On beş yıldır burada yaşıyoruz. Yeni aldım, yani küçük olmasına rağmen temiz ve benim."

"Hey. Bu kadar savunmacı olma. Bunda yanlış bir şey görmüyorum. Çok daha kötülerinde yaşadım. Yıllar oldu ama inan bana, burası yaşadığım bazı yerlere kıyasla bir malikane gibi." Ön kapıdan uzaklaşıp küçük yaşam alanına girdi ve etrafına bakındı. "Aslında, gerçekten çok güzel."

Renee onun gözlerinden evine baktı. Küçük olmasına rağmen, daire eklektik ve onun kim olduğunu yansıtıyordu. Son on beş yıl boyunca parası elverdikçe burayı küçük adımlarla sevgiyle ve tutumlu bir şekilde dekore etmişti. Buraya taşındıklarında Brittany dört yaşına yeni basmıştı ve fazladan uyku alanı bir gereklilik değildi. Kendi evine çıkmak, evin büyüklüğünden çok daha önemliydi. Geriye dönüp bakınca, Brittany'nin ergenlik öncesi ve ergenlik yılları zor geçmişti ama onlar bir takım, bir birlikti ve sorunları birlikte çözüyorlardı.

Ön kapı, küçük bir yemek alanını barındıran bir duvarla ayrılmış küçük bir oturma odasına açılıyordu. Her iki oda da küçük mutfığa bağlanıyordu. Yatak odası ve banyo küçük bir koridordan sağa doğru açılıyordu. Mutfakta iki bar taburesi olan küçük bir bar vardı ve yemek odası önemli değildi, Renee, odaya büyük altın rengi ve krem rengi asarak mahremiyet sağlamıştı. Girişte perdeler vardı. İçeride bir gündüz yatağının yanı sıra küçük bir masa ve sandalye vardı. Renk sıçramaları ekleyen yastıklar ve perde vardı dramatik bir etki yaratıyordu ve arkadaşları ona sık sık evinin doğrudan bir ev dekorasyonu dergisinden çıkmış gibi görüldüğünü söylüyordu. Bu ona kendini iyi hissettiriyordu, çünkü evdeki çoğu şey ya ikinci el mağazalarından alınmıştı ya da kendisi dikmişti. Brittany üniversiteye gitmeden önce genellikle dönüştürülmüş odada uyurdu. Ama küçükken Renee, kızı yatıya kaldığında ve pijama partileri verdiğinde yatak odasından sık sık vazgeçerdi. Bu onlar için işe yaramıştı.

Renee kanepeye oturmuş olan Robert'a baktı. Kollarını kavuşturdu ve ona ters ters baktı. "Kendini evindeymiş gibi hisset."

Ona yavaşça ve çıldırtıcı bir şekilde gülümsedi. Yanındaki kanepeyi okşadı ve kaşlarını kaldırdı.

"Asla olmaz. Neden buraya gelmeye hakkın olduğunu düşünüyorsun bilmiyorum ama ben banyo yapmaya gidiyorum. Bugün işte hırpalandım. Lütfen çıkarken kapıyı kilitleyin." Renee arkasını döndü ve tek kişilik banyoya doğru kaçtı. küçük bir kınamak tuttu.

Bir saat sonra, uzun ve sıcak bir ıslanmadan sonra, Renee yatak odasının kapısını açtığı anda onun gitmiş olması için dua etti. Her ihtimale karşı, giymek istediği büyük rahat bornoz yerine şort ve tişört giydi.

Kanepeye baktığında aniden durdu. Sırt üstü yatmış, mışıl mışıl uyuyordu. Bir ayağı kanepede, diğer ayağı yerdeydi ve bir kolunu alnına atmıştı. Renee onu görünce nefesini tuttu. Farklı görünüyordu. O kadar korkutucu değildi. O kadar kötü değil. Tamamen seksi. Bir an için afalladı. Onunla ne yapması gerekiyordu?

Onu görmezden gelmeye karar verdi ve işine devam etti. Saat yediye geliyordu ve acıkmıştı. Ne yazık ki onun da aç olacağını biliyordu. İki kişiye yetecek kadar yapmaya karar verdi ve eğer yemezse, yarın akşam için buzdolabına koyacaktı.

Robert yavaşça, pişen bir şeyin kokusu ve tencerelerin tıkırtısıyla uyandı. İçinde bulunduğu yeni ortamı özümserken kıpırdamadan yattı. Yemek nefis kokuyordu ve bir gözünü açtığı anda Renee'nin küçük mutfakta çalışkan bir şekilde hareket ettiğini gördü.

Yüzü makyajdan arınmıştı ve üzerindeki küçük şeftali rengi tişört ve şortla, otuz sekiz yaşında olduğunu bildiği halde yirmili yaşlarında gibi görünüyordu.

Bir evin kokuları ve sesleri onu sarstı. Bugün işten sonra buraya geldiğinde ne bekleyeceğini pek düşünmemişti ama bu o değildi. Onun Renee hakkındaki tek algısı onunla iş yerinde kurduğu iletişimden ibaretti ve Bir keresinde şarap barında. Tüm o zamanlarda sosyal temas için giyinmiş, makyajı ve saçları kusursuz olmuştu. Onu o halinin dışında hiç görmemişti ve şu anda yaşadığı şey onun için bir merak konusuydu.

Onu kendi bölgesinde izledi. Mutfak iyi bildiğini gösteren bir hareket ekonomisiyle hareket ediyordu. Kızının üniversitede olduğunu farkındaydı ve civcivleri olmayan genç bir anne gibi görünüyordu. Giydiği kıyafet gibi ev de ona yakışıyordu. Ve aşırı miktarda fast food yiyen bir adam için, her ne yapıyorsa harika kokuyordu.

Renee onun hareketlerini periferik görüşünde gördü. Adam ayağa kalkıp gerinerek mutfak doğru ilerlediğinde elleri hafifçe titredi. Bir bar taburesi çekip oturdu.

Renee hazırladığı çorbanın altını kapattı ve yüzünü ona döndü. "Sana gitmeni söylediğimi sanıyordum."

Robert bu yorumu duymazdan geldi. "Harika kokuyor. Nedir bu?"

Renee kollarını göğsünde kavuşturdu ve ona ters ters baktı. Ne zaman onun Gözleri tişörtün sıktığı göğsüne kaydı, boynundan yüzüne doğru yayılan bir kızarıklık hissetti.

Bu durumdan hiç hoşnut değildi. "Yemek."

Adam onun karşıtlığını görmezden geldi ve gülümsedi. "Evet, teşekkür ederim, biraz isterim."

Renee gözlerini devirdi ve çorbayı kaselere doldurmak ve sandviçleri tabaklara koymak için arkasını döndü. İçecekleri hazırladı ve her şeyi uyumlu servis altlıklarının üzerine yerleştirdi.

Oturdu ve tabağını aldı. Yanında oturan adama baktı ve "Devam et," dedi.

Kız ilk hassas ısırığı alana kadar bekledi ve sonra kaşığı aldı. Yemekten gelen renkler ve kokular ağız sulandırıcıydı. Yemek yapabildiğinden bile haberi yoktu ama bu onu şaşırtmadı. Tuzlu Çorbanın içinden çocukluğundan hatırladığı erişte kokusu geliyordu. Mükemmel şekilde kızartılmış ve dört parçaya bölünmüş iki büyük sandviç kâseyi çevreliyordu. Bir elma dilimi her sandviçi birbirinden ayırarak renkli bir mutfak gösterisi sunuyordu. Büyük sandviçler arasında düzenli bir şekilde ilerledi. yemek tabağı.

Şöyle bir baktı ve kızın kendisine servis ettiği çok daha küçük porsiyondan bir ısırık daha almasını izledi.

Hazırladığı yemekler lezzetli ve doyurucuydu.

Buzlu su içtiğini ve konserve tavuk şehriye çorbası ile karışık ramen eriştesi ve ızgara peynirli sandviç yediğini fark edene kadar yolun dörtte üçünü tamamlamıştı.

Yanında oturan kıza o kadar dalmıştı ki, bu konu üzerinde fazla düşünmemişti. Yemek açlığı giderilmişti ve aklı hızla başka şeylere kayıyordu.

Aralarında yayılan cinsel gerilim gibi.

Renee zorla bir ısırık daha aldı ve daha fazla yiyemeyeceğini biliyordu. Sinirleri bozulmuştu. Bar taburesinden kaydı ve boş tabureyi aldı. tabağı bulaşık makinesine yerleştirdi. Neredeyse hiç dokunulmamış yemek tabağının üzerine streç film geçirdi ve buzdolabında sakladı.

Robert tüm bu süre boyunca taburedeki koltuğundan onu izledi. Çok uzun sürmedi. küçük mutfakı temizlemek için beş dakikası vardı. Renee'nin ellerini meşgul edecek şeyler tükenmek üzereydi ve sonra adam saldıracaktı. Bundan hiç şüphesi yoktu. Hareketlerini geciktirmemeye karar verdi. Bir şeylerle devam etmek zorundaydı. Henüz hazır değildi ve onun tarafından köşeye sıkıştırılmasına izin veremezdi. Çıplak ayaklarına baktı.

Robert tam tabureden kayarak ona doğru yürüyecekti ki onun eğilip hasır sepetten çorap ve tenis ayakkabısı aldığını gördü. Zarifçe yere kayd ve onları ayağına geçirdikten sonra kapıya doğru ilerledi.

Tekrar ona baktı. "Çok geç olmadan biraz hava alacağım. Yarın görüşürüz."

Ona daha ne kadar ipucu verebilirdi ki?

Robert onu ön kapının yanında dururken izledi. Güçlü bir rüzgâr onu ikiye ayırabilirmiş gibi görünüyordu. Kapı çerçevesini sıktığı parmak eklemleri bembeyazdı. Kıpırdamadan durdu ve vücudunu ince bir titreme sardı. Bıçak sırtındaydı.

Onu zorlayabileceğini biliyordu ama az önce geçen zamanla ilgili bir şey beynini kemiriyordu. Onun kaşınması gereken bir kaşıntı olduğuna şüphe yoktu ama beklemek duruma kışkırtıcı bir boyut katıyordu. Daha önce hiçbir kadın için bu kadar uzun süre beklememişti ama bir şekilde itidalinin ödüllendirileceğini biliyordu. Kadının çıplak ve ona boyun eğmiş görüntüsü tutkusunu körüklüyordu ve onun peşinde koşması ve nihai zafere ulaşması kaçınılmazdı.

Analitik bir beyni vardı ve bu onu hayal kırıklığına uğratmadı. Şimdi biraz kontrol sahibi olduğunu düşünmesine izin verecekti, böylece daha sonra ona daha iyi boyun eğecekti.

Renee, Robert'ın bardan çıkışını ve ona doğru ilerleyişini izledi. Birkaç saniye içinde onun önündeydi. Elini çenesine götürdüğünde nefesi boğazında düğümlendi. Yüzünü kaldırdı ve gözleri onunkilerle birleşti. Etkisi elektrik gibiydi. Midesi düğümlendi ve dizleri güçsüzlükten titredi. Daha önce hiç, ama hiç, kendisini böyle hissettiren biriyle karşılaşmamıştı. Yakınından bile geçmemişti.

Kontrol hep ondaydı. Her zaman peşinde erkekler vardı. Aşktan aşka koşmuş, hiçbir erkeğin kendisine fazla yaklaşmasına izin vermemişti.

Onu acımasızca hamile bırakıp terk eden adamdan beri değil.

Omurgasını çelikleştirdi.

Diğer elini kaldırdı ve parmakları saçlarının arasından geçerek kafatasını kavradı. Küçük bir ürpertiye bastıramadı. İçinde bir suçlama vardı. Gözleri onunkilere karışmıştı ve nedenini bilmiyordu. Bu gece onun gitmesine, kendisinden uzaklaşmasına ihtiyacı vardı, böylece düşünebilecekti. Böylece nefes alabilecekti. Adamın baskın doğası kadının huzurunu kaçıırıyordu. Dengesi sarsılmıştı.

Çenesini daha sert çimdikledi. "Bir kez daha istediğini elde edeceksin. Ama bunun böyle devam etmeyeceğini söylediğimde beni anla. Bundan vazgeçeceksin ve bu çok yakında olacak."

Robert onun gözlerindeki kışkırtıcı etkiyi hissetti. Vücudunun yumuşaklığı ona çok yakındı. Ereksiyonu kabardı ve fermuarına doğru itildi. Elleri istemsizce kızın üzerinde sıkılaştı. Gözleri onunkilere dikilmişti. Okudu Kız kirpiklerini indirip onu susturmadan yarım saniye önce, gözyaşlarıyla dolduğunu gördüğü kocaman yuvarlak gözbebeklerindeki sıkıntı.

Sahiplenme ve kızgınlık midesine hücum etti. Bu saçmalık dayanılmaz bir hal almaya başlamıştı. Onun için izin veremeyeceği bir cazibeye sahip olmaya başlamıştı. İzin vermemeliydi. Onu sisteminden temizlemesi gerekiyordu, hem de çabucak.

Bu provokasyonu dağıtmanın en iyi yolu, kendisini onun alanından uzaklaştırmaktı.

Onu elinden bıraktı ve gitti.

Yedinci Bölüm

Çarşamba sabahı Renee masasına oturdu ve önündeki kâğıtlara konsantre olmaya çalıştı. Robert şehrin öbür ucunda işe alacağı yeni bir müteahhitle görüşüyordu ve Bayan Argenot çalışma saatlerini kısaltmaya başladığından beri ofisteki sessizlik konsantre olmasını kolaylaştırmalıydı. Bu, kazanmaya kararlı olduğu bir mücadele idi.

Haritalar konusunda fazla deneyimi yoktu ama organizasyon ve temel matematik onun için güçlü noktalardı ve baktığı rakamlar birbirini tutmuyordu. Üçüncü kez üzerinden geçti. Bir hata olmalıydı.

Saat on birde Robert içeri girdi ve ofisine kapanmadan önce ona bir bakış attı.

Ona yaklaşmadan önce sinirlerini yenmeye çalıştı. Kâğıtları topladı ve ayağa kalktı. Gözlerini kapadı ve ona kadar saydı, sonra adamın yanına gitti ve kapısına vurdu.

Hırıltısı üzerine içeri girdi.

Başını kaldırdı ve gözleri anlık bir çekimle çarpıştı. Tanrım, o haklıydı. Burada çalışmaya devam edemezdi.

Renee kelimeleri çıkarmak için acele etti. "Sana bir şey göstermem gerekiyor."

Adam bir şey söylemeyince ya da söylediklerini anladığına dair bir işaret vermeyince kapı aralığından çıktı ve masasına doğru yürüdü. Adamın oturduğu yerin yanında durana kadar yavaşça masanın etrafından dolaştı.

Robert kadın yaklaştığında gerildi ve ona hangi cadı oyununu oynamaya çalıştığını merak etti. Kadının giydiği kullanışlı kıyafeti tekrar fark etti ve kaynak kullanımını sorguladı.

Kadının önüne koyduğu şeyi görünce yeniden toparlanmaya çalıştı. Beynini tekrar iş moduna geçirdi. Burun deliklerinde onun kokusu varken bu kolay değildi.

Renee bu alandaki deneyimsizliği için özür dileyerek söze başladı. "Özür dilerim. Bu işte hâlâ yeniyim. Neye baktığımı gerçekten bilmiyorum. Ama önemli olabileceğini düşünüyorum. Belki bunu bilmiyorsun. Belki de biliyorsun ve önemli bir şey değil." Saçmalıyordu. Durdu, derin bir nefes aldı ve manikürlü parmağını bir sütunun üzerine koydu. "Tüm on altı haneli hesap numaraları sıralı gibi görünüyor." Parmağı biraz hareket etti.

"Mülkiyet kimliği.

sayılar çoğunlukla sayısal sıradadır. Ama bunu görüyor musunuz?" Kadın işaret etti ve adamın keskin gözleri onu takip etti. "Sayfa numarası tersine döndüğünde, sıralama değişir." Sorunu özetledi. "Mülkün La Fourche bölgesinde olduğunu sanmıyorum."

Robert afallamıştı. Tüm kanıtlara göre, muhtemelen haklıydı. Neredeyse yaptıkları hatayı özümseyemiyordu. Neredeyse yapıyordu. Yakalayamamıştı. Bayan Argenot yakalayamamıştı.

Ama, Tanrı'ya şükür, imar komisyonu bunu yakalayacaktı. Bu sayede muhtemelen üç haftalık bürokrasi ve baş ağrısından kurtulmuştu. Şöyle bir baktı. masasından uzaklaşmış ve kendini hareketsiz tutuyordu.

Kadının karakterinin yeni bir yönü gözlerinin önüne serildi ve onu can evinden vurdu. Onun kişiliğine dair daha önce hiç görmeye zahmet

etmediği yeni bir anlayış.

Daha önce.

Boğazını temizledi. "İyi iş, Renee. Etkilendim. Bunu nasıl yakaladın?"

Çoktan kapıya doğru ilerlemeye başlamıştı. "Bilmiyorum. Sayıları severim. Eğlenceliler." Kapıyı açtı ve kısa bir süre durdu.

"Eğlence mi?" Şaşkına dönmüştü.

"Her zaman yapmaları gerekeni yaparlar. Her zaman toplarlar." Durakladı.
"Sayılara her zaman güvenebilirsiniz."

Robert kapının arkasından kapanışını izledi ve alnını ellerinin üzerine indirdi.

Robert onu yalnız bırakmak için elinden geleni yaparken, iki acı verici yavaş gün geçti. Çalışmalarının tutarlılığını ve ayrıntılarını izlemeye başladı.

O iyiydi.

Bunu daha önce hiç düşünmemişti. Onun gitmesini ve işini bitirmesini o kadar kafaya takmıştı ki, iş ahlakı fark edilmemişti.

Ama standartları yüksekti. Çalışmalarındaki detaylar kusursuzdu. Doğru kişiyi bulmak için beş kişiyi gözden geçirmişlerdi bile. Zeki birini. Güvenilir biri.

Bayan Argenot tamamen emekli olduğunda tam da ihtiyaç duyacağı türden bir sekreterdi.

Sikeyim.

Onu aklından çıkarmaya bir adım daha yaklaştım.

Renee arabasını evdeki kapalı alana park etti ve çantasını aldı. Günün hiç bitmeyeceğini düşündü. Hafta sonu asla gelmeyecekti. Cidden biraz dinlenmeye ihtiyacı vardı. Koşarak merdivenlerden yukarı çıktı. Ancak ön kapısının yanında uzanan uzun boylu, geniş figürü görünce aniden durdu. Onu buraya nasıl getirmişti? Adamın işten çıktığının bile farkında değildi.

Adımları duraksadı. "Ne yapıyorsun burada?" Daha fazla yaklaşmadı.

Robert onun tereddütlü hareketlerini izledi ve ya tamamen kaçmadan ya da ön merdivenlerde sinir krizi geçirmeden önce ikisini içeri sokup kapıyı kilitlemek istedi.

"Geçen gün bana verdiğin yemeğin karşılığını ödemek için sana akşam yemeği ısmarlayacağım." Kızın yüzündeki isyankâr ifadeyi inceledi. "Söz veriyorum. Burada olmak için hiçbir art niyetim yok. La Fourche projesindeki hatayı yakalayarak bana gerçekten yardımcı oldun. Seni yemeğe çıkarayım."

Renee ona bariz bir şüpheyile baktı. Karnı acıkmıştı. Ve o kadar yorgundu ki, pes edip kanepeye uzanmadan önce biraz kestirmeyi düşündü. bir şey hazırladı. Hızlı bir karar verdi. "Tamam. Bana bir dakika verin."

Ön kapıya doğru ilerledi ve kilidi açtı. Yatak odasına doğru ilerledi ve "Hemen geliyorum" dedi.

Adamın hâlâ iş kıyafetlerini giydiğini fark etti, bu yüzden o da üstünü değiştirmeye zahmet etmedi. Sadece dişlerini fırçaladı, rujunu tazeledi ve saçlarını hızlıca taradı. Biraz yiyecek almak ve sonra da ondan kurtulmak istiyordu. Eninde sonunda onunla uğraşmak zorunda kalacağını biliyordu ama şimdi değil.

Tekrar dışarı çıktı ve onu kanepede otururken gördü, bir çizme ayağını diğer dizinin üzerine çaprazlamıştı. Daha önce hiç görmediği kadar erkeksi bir poz.

Bir. Tek kaşını soru sorar gibi kaldırdı.

"Çok çabuk oldu. Burada bir saat boyunca sizi beklemeyi bekliyordum."

Renee ona arkasını döndü ve daha önce düşürdüğü çantasını tezgâhtan aldı. "Sana sadece bir dakika kalacağımı söylemiştim. Ben hazırım." Arkasını döndüğünde adamın ayağa kalkıp kendisine doğru geldiğini gördü. Kapıyı açıp dışarı çıktı ve onun da aynı şeyi yapmasını bekledi.

Adam yanından geçip gittiğinde, vücudunu bir ihtiyaç dalgası kapladı. Bu gece dikkatli olmalıydı. Her an tetikte olmalıydı. Robert Thibodeaux akıl sağlığına, kişiliğine ve tüm hayatına yönelik bir tehditti.

Elleri titriyordu ve adam onun yanında durup anahtarları ondan aldı. Anahtarı kilide soktu ve sürgüyü yerine kaydırды. Dönerek elini kadının sırtına koydu ve onu aşağıya kadar takip etti.

Renee otoparkta durdu ve anahtarlarını almak için elini uzattı.

Ayağa kalktı ve parmaklarının etrafında döndürdü. "Deniz ürünlerine ne dersin? Nehir kenarına gidelim."

Elini uzatarak orada durmaya devam etti. "Kulağa hoş geliyor. Seni takip edeceğim. Buraya kadar arabayla gelmek zorunda kalmanı istemiyorum."

Onun sözlerini hiç dikkate almadı. Sadece anahtarlarını ön cebine koydu ve sofistike bir görünümün timsali olan siyah spor arabasına doğru yürümeye başladı. Yolcu kapısına gitti ve kendi anahtarlarının üzerindeki, kapıların kilidini açan bir mekanizmayı devre dışı bırakan bir düğmeye bastı. Kapıyı açtı ve hâlâ birkaç adım ötede duran kadını izledi. "Bin arabaya."

Renee kıpırdamadan durmaya devam edince kelimeler derinleşti ve sertleşti. "Arabaya bin, Renee."

Yavaşça arabaya doğru ilerledi ve koltuğa kaydı. Adam kapıyı kapattı ve kadın sinirleri yıpranmış bir halde içerideydi. Dışarıdan bakıldığında dengeli, sakin ve zarifti. İçiyse darmadağınktı. Onu arabasına bindirmesine izin verdiği için kendini dövüyordu. Ön tarafa doğru yürüdü ve sürücü koltuğuna kaydı. Kapısı hafif bir tıkırtıyla kapandı ve kadın da onunla birlikte küçük bir alana hapsedildi. Kapılar otomatik olarak kilitlendiğinde hafifçe sıçradı ve onun merhametine kalmış olmanın verdiği histerik bir an hissetti. Bir güçsüzlük hissi kapladı içini ve titrek bir nefes aldı.

Arabayı çalıştırdı ve ana caddeye çıktı. Elini cebine attı ve kızın anahtarlarını çıkardı. Gözlerini yoldan ayırmadan anahtarları ona uzattı. Kadın anahtarları almak için elini uzattığında, adamın eli sıkılaştı ve bir an bile bırakmadı. Kadın gözlerini onunkilere dikti ve adam dikkatini kısa bir süreliğine yoldan ayırıp anahtarları bırakmadan ona baktı.

Bu bir güç oyunuydu. Kadın bunu fark etti; adam bir şey kanıtlamaya çalışıyordu. Bu, ona kontrolün kendisinde olduğunu söylemenin çok da ince olmayan bir yoluydu. Kadın

gözlerini onunkilerden ayırdı ve adam anahtarları bırakıp dikkatini tekrar yola verdi.

Restorana kadar olan yolculuk sessizlik içinde tamamlandı. Etraflarını saran gerginliğin altında yatan bir katman vardı ve Renee boş sohbetlerle gerginliği azaltmaya çalışacak enerjiyi ya da isteği kendinde bulamıyordu. Sinirleri iyice gerilmişti ve sağlıklı bir açlıkla başlayan iştahı, stresin de etkisiyle kısa sürede yerini hiç iştahsızlığa bıraktı.

Aklı karmakarışık, duyguları altüst olmuştu. Eğer bu gece onu baştan çıkarmaya çalışırsa, ona karşı koyup koyamayacağını bilmiyordu. Ve onun yaptığı gerçek
Onun aracına bindiğinden emin olması, gelecek akşamın ve ondan neler bekleyebileceğinin habercisiydi. Bunun olmasına hazır değildi; çok erkendi. Fiziksel olarak hazırdı. Onunla tanıştığı gün fiziksel olarak hazır olmuştu. Ama duygusal ve stratejik olarak çok erkendi.

Evlilik ve kalıcılık aklından çok uzak olsa da, kısa bir ilişkiden ve bunun getireceği sonuçlardan daha fazlasını istiyordu. Bu bir kumardı, Çünkü aralarındaki ilişki sona erdikten sonra onun için çalışmaya devam etmesine imkân yoktu. Birkaç gün onun yatağından uzak durması gerekiyordu.
daha fazla hafta. Muhtemelen eski moda ve hatta manipülatif bir davranıştı ama sonunda kazanmak istiyorsa zoru oynaması gerekiyordu. Ama sorun şu ki, bunu yapamazdı. Adam çok çekici, çok seksiydi ve güzel bir şarap gibi aklını başından alıyordu. Dikkatli olması gerekiyordu.

Restorana vardıklarında adam arabayı park etti ve kadının inmesine izin vermek için etrafından dolaştı. Adam arabanın o tarafına ulaştığında kadın kapısını çoktan açmıştı ve adam uzanıp elini tuttu, kadın bacaklarını sallayıp dışarı çıktı.

Adam onun elini hiç bırakmadı ve Renee kısa süre sonra kendini sessiz restoranın arka köşesindeki küçük, karanlık bir kabinde otururken buldu. Gece çoktan kararmıştı ve ortam çok samimiydi, ışılandırma da hafifti.

O daha ne olduğunu anlamadan, bir şişeye şarap aralarına oturmuş ve siparişleri verilmişti.

Şaraptan aldığı birkaç yudum sinirlerini biraz yatıştırdı ve kendini etrafına bakınırken buldu. Süslü bir yer değildi ve müşterileri de İş adamları, çoğunlukla işten yeni gelmiş gibi görünen yetişkinler. Etrafta hiç çocuk görmemiş.

Yemek siparişı verirken kurduğu birkaç basit cümle dışında onunla konuşmak için herhangi bir girişimde bulunmamıştı. Renee gözlerini odadan çevirip tekrar ona baktı. Nefesi boğazında düğümlendi. Adam onun her hareketini izliyordu, gözlerinde tanımlanamaz bir duygu vardı. Kendisini bir yemek gibi hissediyordu ve adam da yırtıcı bir hayvandı, öylece bekliyordu.

Kadın bir yudum daha aldı ve adam bardağını doldurmak için şişeye uzandı. Çok fazla içmediğini fark etti ama araba kullanması gerektiğini bildiği için bunu fazla önemsemedi.

Tamamen rahat görünüyordu, sohbet eksikliğinden son derece memnundu.

Gerginlik onu zorluyordu ve sessizliği bozmaya ihtiyaçı vardı. "Buraya daha önce hiç gelmedim ama sanırım yemekleri güzeldir?"

"Fena değil." Sözlere kısa ve özdü, devam edecek pek bir şey yoktu.

Tekrar sohbet başlatmaya çalıştı. "Buraya sık sık gelir misin?" Renee kelimelerin ağzından çıktığını duyduğunda, bu klişe karşısında neredeyse irkilecekti.

Sırıttı. "Sanırım öyle. En azından yeterince sık. Neden gerginsin?"

Kızın tüyleri diken diken oldu. "Neden gerginim? Bilmiyorum. Bir bakalım. Sen benim patronumsun. İşimi bırakmamı istiyorsun. Benimle yatmak istediğini söyledin ve bunu unuttuğunu sanmıyorum. Sence ben neden Gergin misin?"

"Artık işini bırakmanı istemiyorum--"

"Bilmiyor musun?"

"Hayır. Evet. Kahretsin, ne istediğimi bilmiyorum. Keşke Bayan Argenot seni işe almasaydı. Keşke birkaç hafta önce barda sana rastladığımda, bu ilk karşılaşmamız olsaydı. Keşke o gece benimle eve gelseydin de tüm bu saçmalıklar şimdiye kadar bitmiş olsaydı."

"Saçmalık mı? Bunu bir iltifat olarak mı almalıyım? Keşke tanışsaydık, yatsaydık ve sen de hayatına devam etseydin de tüm bu saçmalıklar bitseydi mi diyorsun?"

"Ben öyle bir şey demedim."

"Aynen öyle dedin, Robert. Çok güzel konuşuyorsun, değil mi?"

"Kelimeleri ağzıma tıkmayı bırak, Renee. Bir molaya ihtiyacımız var. Bir süreliğine benim için çalıştığını unutalım. Aramızdaki düşmanlığı unutalım ve gecenin tadını çıkaralım, tamam mı?"

"Tamam. Ama nedenini anlamıyorum. Neden beni yalnız bırakıp başka bir kadın bulamıyorsun?"

"Anlamıyor musun? Saçmalık. Anlıyorsun, tamam. Söylediğimi duymak istiyorsun. İyi o zaman. Söyleyeceğim." Uzandı ve çenesini avucunun içine aldı. "Bu sen olmalısın. Senin içine girene kadar bir an bile huzur bulamayacağım."

Sekizinci Bölüm

Yemekleri, bu patlayıcı açıklamanın gergin atmosferinde geldi. Robert isteksizce onu elinden bıraktı ve servis görevlisinin yemeği önlerine koymasý için geri çekildi. Onu izlemeye devam ederken hareketleri ani oldu. Renee onun burun deliklerindeki parlamayı ve gözlerindeki cinsel tehditkâr bakışý gördü ve başının belada olduğunu anladı.

Tükettiği şarap miktarına dikkat etmesi gerekiyordu. Gözlerini kaldırdı ve garsondan bir bardak su istedi. Tekrar Robert'a baktı ve derin bir nefes aldı. Garson uzaklaşana kadar düşmanca bir sessizlik içinde birbirlerini izlediler.

Robert onun gözlerindeki saklayamadığı duyguyu gördü. Panik içindeydi, vücudu titriyordu. Bu sadece onun cazibesini artırıyordu. Güzelliği Robert'ın etrafını sarmış, duyularıyla alay ediyordu. Gözleri iriydi, yüzü fildişi rengindeydi, koyu pembe olan dudakları dışında rengi solmuştu. Çok güzeldi.

Ve onu istiyordu.

Bekleyiş sona ermişti.

Sözleri kısa ve netti. "Yemeğini ye."

Yemekten sonra Renee kendini etkin bir şekilde arabaya bindirilmiş, emniyet kemerini takmış ve ne yöne gittiklerini bile anlamadan eyaletler arası yolda hızla ilerlerken buldu. Midesinde kelekler uçuşuyordu.

"Nereye gidiyoruz?" Sesindeki sıkıntı akıldan çıkmıyordu.

Aralarına uzandı ve kızın elini kendi eliyle birleştirdi. Hafifçe sıktı ve sürmeye devam etti.

"R-Robert. Artık eve gitmek istiyorum, lütfen." Sesi titriyordu.

"Her şey yolunda. Sadece gezintiye çıkıyoruz. Güzel bir gece. Pencereden görünen şu aya bak." Sesi yumuşak, yatıştırıcı ve baştan çıkarıcıydı.

Sessizliğe gömüldü ve yolculuk devam etti. Onun kendisini eve götürmesini istiyordu ama bağırp çağırmağı sürece bunun gerçekleşmeyeceğini biliyordu. Bunu yapmak istemiyordu. Düşünmesi bile çok utanç vericiydi. Ve bunu yapmamasının başka bir nedeni daha vardı. Onunla birlikte olmayı o kadar çok istiyordu ki. Artık onunla savaşmak için ne isteğı ne de arzusu vardı. Ondan çok kendisiyle savaşıyordu.

Dakikalar sonra, kapılı bir banliyö topluluğına girdi ve hızını yavaşlattı. Gösterge panelindeki bir düğmeye bastı ve büyük, tuğla bir evin garaj kapısı açılmaya başladı.

Sinirleri alt üst oldu. "Robert--"

Onun sözünü kesti. "Olmasını istemediğın hiçbir şey olmayacak," dedi ona bakarken. "Yoksa korktuğın şey bu mu? Olmasını istediğinden mi korkuyorsun?" Arabayı garaja çekmeye odaklandı.

Renee cevap vermedi. Motoru durdurdu ve onun kapıyı açmasını bekledi. Adam onu arka kapıdan evine soktu ve Renee kendini büyük, tertemiz bir mutfakta buldu. Mutfak Toskana tarzında dekore edilmişti; zemin ve duvar kaplamalarında bolca siyah ferforje ve taş kullanılmıştı. Renk düzeninde koyu maviler ve yeşillerden oluşan parlak, toprak renkleri hakimdi. Çok güzeldi ve yemek yapmayı seven her kadın bu odaya bayılırdı. O da bir istisna değildi ama adamın eli sırtının küçük kısmına inip onu oturma odasına doğru yönlendirdiğinde bunu takdir edecek zamanı olmadı. Dimmer düğmesini açarak yumuşak, bastırılmış bir aydınlatma yarattı. Elini onun sırtından indirip parmaklarına doladı ve onunla yüzleşip geriye doğru yürümeye başladı, gözleri onunkileri tutarken onu kanepeye doğru çekti.

Bunu ayak parmaklarına kadar hissetti. Onu durdurmaya çalışacak gücü yoktu ve bilinçsiz bir kararla onu takip etti.

"Kaç gün olduğunu biliyor musun, Renee?" Kanepeye oturup onu yanına çekerken sesi alçak ve hırıltılıydı.

"Kaç gün, ne-ne?" Titremesini kontrol etmeye çalışıyordu ama hayatı boyunca başka hiçbir erkeğı bu adamı istediğı kadar istememiş olduğunu tamamen farkındaydı.

"Kaç gündür seni istiyorum. Kaç gündür beni delirtiyorsun." Elleri kızın saçlarına dolandı ve yüzünü kendi yüzüne doğru kaldırdı. "Elli üç lanet gün oldu. Pes ediyorum, tatlım. Teslim oluyorum." Ağzı onunkine indi, dudakları sert ve okşayıcıydı.

Karşı konulamaz bir arzusun verdiği lezzetli bir his onu tüketti ve bu hissi ortadan kaldıracak her şeye karşı zihnini zorla kapattı. Şu anda düşündüğü tek şey buydu. Çok iyi biliyordu ki

Tanısmalarının üzerinden elli üç gün geçmişti ve her ne sebeple olursa olsun onun da bunu bildiğini fark etmesi, içinden geçen duyguları daha da yoğunlaştırmıştı. Bunca zamandır bir uçurumun kenarındaydı ve artık bırakacaktı. Adam kontrolü istiyordu; kadın da onun kontrolü ele almasını istiyordu.

Kızın ağzı onunkinin altında daha da açıldı. Çenesini kaldırdı ve ikisine de eziyet eden derin öpücükler aldı. Öpüşme tarzı sarhoş ediciydi ve onu bıçak sırtında bırakıyordu. Yumuşak öpücükler alıyor, nazıkçe fısıldayarak tenine dokunuyor, sonra dilini içeri daldırıyor ve sanki beslenmek için ağzına ihtiyacı varmış gibi onu yiyip bitiriyordu. Ve sonra tekrar başlıyordu.

Parmakları kızın saçlarında geziniyor, onu elinde tutsak tutarken

Dudakları onunkilere hafifçe, yumuşakça dokundu, nefes alışları sert ve zordu.

Renee bir arzu seli içinde onun yavaş gitmeye, kontrolü elinde tutmaya çalıştığını fark etti. Kontrolden çıkmış bir Robert Thibodeaux'nun kışkırtıcı görüntüsü zihninde dans ediyordu. Bu görüntü kesinlikle bağımlılık yapıcıydı. Bir gün bunu istiyordu. Ona zarar verebileceğinden korkmak hiç aklına gelmemişti; kendi bedenine bunun için fazla hakimdi.

Adam kollarını dizlerinin altından geçirip tek bir yumuşak hareketle ayağa kalktığında Renee düşüncelerinden sıyrıldı. Onun ağırlığı altında asla sendelemedi, hatta hiç sendelemedi. Bir defans oyuncusunun fiziğine, bir sporcunun çelik gibi gücüne sahipti ve bu, hafif bir efor gösterisi bile yapmadan vücudunu kaldırmasına izin verdi.

Hemen döndü ve karanlık bir koridora doğru ilerledi.

Renee'nin beyni hareketin hızından dolayı baş dönmesiyle karıştı ve başındaki dönmeyi azaltmak için onu boynundan kavradı ve gözlerini göğsüne kapadı. Baş dönmesi aniden onu terk etti ve lezzetli bir sersemlik duyularını doldurdu.

Adamın kokusu her tarafını sarmıştı. Adam karanlık koridorda tereddütsüz ilerlerken derin, sakın nefesler aldı. Erkeksi kokusu burun deliklerini dolduruyordu, ondan uzaklaşmak istemiyordu.

Bir kapıyı omuzlayıp içeri girdi ve onu büyük bir yatağa taşıyıp kenarına diz çöktürdü. Pencerelelerden içeri ay ışığından belli belirsiz bir ışık süzmesi giriyordu.

Elleri bluzunun düğmelerine gitti ve onları hızla açtı. Gömleği omuzlarından itti ve onu tamamen soydu. Beyaz sütyeni karanlık odada parlıyordu. Sütyenin klipslerini açıp kollarından çekerken nefes alış verişleri düzensizleşti.

Hiç vakit kaybetmeden ellerini pantolonunun çitçıtına götürdü ve düğmeye basarak fermuarı açtı. Pantolonu kalçalarından aşağı itti ve külotunu da beraberinde aşağı çekti. Elleri sert ve emindi ve giysileri vücudundan sıyrırken onu poposuna doğru itti, yüksek topuklu ayakkabılarını da onlarla birlikte aldı.

Onun yatağında çıplaktı. Adamın göğsünden alçak bir hırıltı yükseldiğinde titredi.

Robert, gözleri onun çıplak bedenine takıldığında saf şehvetin siyah bulanıklığıyla mücadele etti. Yüce Tanrım. Nihayet. Bir kadın için hiç bu kadar beklemiş miydi?
Siktir, hayır. Kadınlar onun kollarına düştüler, yatağına düştüler ve sonra orada kalmak istediler.

Renee öyle değildi. İlk günden beri mücadele etmişti. Ama artık bitmişti. Av. Geri çekilme. Ve sonunda yakalanma.

Şimdi öldürmek için gidiyordu.

Gözleri kısıldı ve uzanıp elleriyle ayak bileklerini kavradı. Dizlerini büktü ve bacaklarını yukarı iterek dizlerinin üzerinde kalçalarının arasına geldi. Bu pozisyonda ondan kaçamazdı. Onun kaçmasına yeterince katlanmıştı. Şimdi sadece alma ihtiyacı hissediyordu. Hükmetmek için.

Uyluklarının arasındaki kaygan, kılsız tümseğe baktı. Karanlık bir kıskançlık onu tüketti. Kontrol edemediği bölgesel bir his. "Kim

ne diye tıraş oldun?" Vücudu onunkine yaklaştı ve yumuşak sarı saçlarından bir avuç aldı. "Eğer biraz aklın varsa benim için olduğunu söylersin." Sözleri sert ve gırtlaktan geliyordu.

Nefes nefese kalmış, gözlerini adama dikmişti. Adamın vücudu iriydi, kıyafetleriyle bile korkutucuydu. Gerçek olduğu için onun tavsiyesini dinledi. "Sen. Senin için."

Eli ikisinin arasına uzandı. Elini kadının boğazından göğüslerinin arasına, oradan da bacaklarının arasına götürdü. Sert, küt bir parmağını kızın ıslak yumuşaklığına soktu. "İyi cevap, bebeğim." Sözleri kırılmıştı. "Çünkü bu benim." Parmağını onun içinde döndürdü ve ağzını göğsüne indirdi. Dudakları tutkuyla sertleşmiş pembe meme ucuna kenetlendi.

Adamın ağzının ve elinin ikiz saldırısı onu saniyeler içinde saf, tahrik edici bir ihtiyaç durumuna getirdi. Adamın parmağına doğru eğildi ve elini başının arkasına götürüp göğsüne bastırdı, duyuları tamamen dolmuştu. Adamın kollarında parıldıyordu, çoktan orgazma yaklaşmıştı.

Robert onun iç kaslarının parmağını sıktığını hissetti ve daha fazla bekleyemedi. Açıklayamadığı duygular tarafından yönlendiriliyordu. Düşünmek bile istemiyordu. Kendini onun üzerinden kaldırdı ve kıyafetlerini yırtmaya başladı.

Birkaç saniye içinde çıırılçıplak kalmış ve korunmak için çekmecesine uzanmıştı. Paketi yırtıp üzerine geçirdi ve tekrar bacaklarının arasına geldi. Bileklerini iri bir eliyle tutturdu ve başının üzerine doğru çekerek onu hapsetti.

Hemen içine girmeye başladı. "Yavaş gitmek istedim." Bunu sanki yavaşlayamaması onun suuymuş gibi söyledi.

Kısa, bıçak gibi bir hamle yaptı ve ona doğru sallanırken kelimeleri dudaklarından itti. "Ben. İstedim. Olmak. Olmak. Nazik." Onu tamamen içine alırken nefesi tısladı.

Renee, adamın üzerindeki ellerinin istilasısı ve kısıtlamasısı altında sarsıldı. Adam kalçalarını geri çekip bir, iki ve sonra üç kez acımasızca içine iterken küçük bir inilti çıkardı.

Vücudu adamın kırbacının altında kaskatısı kesildi ve sesi adamın kulağında yırtılırcasına, "O zaman nazik ol. Her şey yolunda."

Yumuşak nefesi ve sözleri onun üzerinde yıkandı. Kanındaki vahşeti yatıştırdılar ve sabırsızlığı onun içinde olmaktan dolayı soğudu. Ona sahip olmak altında. Bir miktar huzur hissetti ve onun kokusunun, hissinin içinden geçmesine izin verirken bir sakınleştirici nefes aldı. Vuruşları yavaşladı ve aralarına uzanıp tembelce klitorisleriyle oynamaya başladı.

Arzu onu bir kez daha delip geçerken Renee kulaklarında bir kükreme hissetti. şaftısı içinde kalın ve sertti, dışarı kayarken ve sonra tekrar içeri girerken her vuruşta onu geriyordu. Klitorisinin zerindeki eli onu kışkırttı ve Robert'la seviştiğinin fantastik bilgisi onu istila etti. duyuları. Dayanmak için çok fazlaydı ve zirveye ulaştığında vücudu ona karşı kenetlenmeye başladı.

Robert orgazmın onu ele geçirdiği anda bunu hissetti. Bu onu elektriklendirdi ve ona daha sert vurmaya teşvik etti. Daha sert, daha hızlı, ta ki bir yoğunluk dalgası onu alt edene ve zihnini bedeninden uzaklaştırıp ona doğru iterken baraj patlayana ve coşku içinde patlayana kadar.

Hemen sonrasındaki an, hem onun hem de kendisinin hırıltılı nefes alışverişleriyle doluydu. Zihnini başarısının coşkusundan koparabildiğinde, iki eliyle kafatasını kavradı ve parmaklarını kafa derisine kadar batırdı. Etinin yeniden yükselmeye başladığını hissederken gözlerini onunkilere dikti.

Renee'nin gözleri Robert'ın delici bakışlarına ve inanılmaz Tekrar ayağa kalkmadan önce herhangi bir süreye ihtiyacı olmadığını biliyordu. Ondan uzaklaşmaya başladı, onun hakimiyetinden geri çekildi.

Elleri bir an için sıkıştı ve sonra yavaşça ondan çekilmeye başladı. Banyoya doğru döndü ve bir anda gözden kayboldu, Renee ayaklarını yere doğru salladı ve kıyafetlerini aramaya başladı. Karanlık odada sütyenini gördü ama her şeyden önce külotuna acil ihtiyaç duyduğunu hissetti. Onları bulduğunda hızla kalçalarının üzerine çekti ve tam sütyenini almaya başlamıştı ki adamın sesini bir kırbaç gibi duydu.

"Buna ihtiyacın olmayacak."

Ellerini göğüslerinin üzerinde birleştirerek ona doğru döndü.

Az önce olanların farkına varmak dehşet vericiydi. Patronuyla gerçekten seks yapmıştı. Doksan günlük deneme süresi içinde. Ve adam onu buna tamamen zorlamıştı. Bu gece şimdiye kadar istediğini elde etmişti. Ama daha fazla değil. Nefesini içine çekti ve vücudundaki her kıvrım inkârını dile getirdi. Bir zamanlar kolay olması, tekrar kolay olacağı anlamına gelmiyordu.

Onunla tartışmaya zahmet etmedi, sadece eğildi ve kıyafetlerinin geri kalanını aldı.

Robert duvara yaslandı, kollarını göğsünde kavuşturdu ve onu izledi. Yüzündeki ifade meydan okuma ve reddetme anlamına geliyordu ve hızla geri çekilmek için stratejik bir karar verdi. Aralarındaki bu oyunda nihai kazananın kendisi olacağına dair aklında hiçbir şüphe yoktu ama bu noktaya gelebilmek için onun bir şansı olduğunu düşünmesine izin vermesi gerekiyordu. Ama yoktu.

"Sanırım bu geceyi benimle geçirmeyeceğin anlamına geliyor?" diye sordu.

Renee pantolonunun düğmelerini iliklerken başını kaldırdı. "Eve gitmek istiyorum." Sesi sertti ama içinde onu yatıştırmaya yetecek kadar soru vardı.

Kot pantolonunu yerden aldı ve giyinmeye başladı. "Seni ben götüreceğim."

Cumartesi gecesi, kapı zili çaldığında Renee marketten eve geleli yaklaşık bir saat olmuştu. Sinirleri gerilirken donup kalmıştı. Bu o olmalıydı. Bastıramadığı bir his vardı içinde.

Kapıya gitti ve gözetleme deliğinden dışarı baktı. Şok bir anlığına hayal kırıklığının önüne geçti.

James Cameron kapısının eşiğinde duruyordu. Kapıyı onunla konuşabilecek kadar geniş açtı ama davetkâr olacak kadar geniş değil. "Merhaba."

Yüzünde çocuksu bir gülümseme belirdi. "Sana da merhaba." Rahatça kapı çerçevesine yaslandı. "Beni gördüğüne şaşırdın mı?"

Gülümsedi. "Evet. Burada ne yapıyorsun?"

Tek kaşını kaldırdı. "Ne düşünüyorsun? Bulması zor bir kadınsın. Pislik patronundan hiç yardım almadım. Ve kitapta kaç tane Guillot olduğunu biliyor musun?"

Güldü. "Sanırım çok fazla. Robert sana sorun mu çıkarıyor?"

"Evet, beş kez aradım ve her telefonda daha da sinirleniyor. Dün projemi bitirmemekle tehdit etti. Ve ona ne kadar ödediğimi biliyor musun? Tanrım, bu adam sana çok kötü davranıyor." Durdu ve giydiğı şortun içindeki çıplak bacaklarına baktı. "Ve şimdi altmış dört bin dolarlık soru. Adamın bu kadar kıskanç olmaya hakkı var mı? Yoksa bu akşam benimle yemeğe çıkacak mısın?"

Renee onun açık sözlülüğü karşısında şaşkına dönmüştü. Ve en azından biraz olsun heyecanlanmadığı için kendine kızdı. James Cameron cidden yakışıklıydı. Ve kapısına dayanan kadınlar olacak kadar da zengindi.

Ve hiçbir şey.

Hiçbir şey hissetmedi. Robert'ın onu kıskandığını düşündüğü için duyduğu gizli heyecan dışında hiçbir şey. Ve onun için kötü olduğunu. Kıskandı mı? Bu çok cazip bir düşünceydi.

Tekrar ziyaretçisine odaklandı. "Bu iki soru demek. Bir demiştiniz."

James gülümsedi. "Sadece bir tanesine cevap vermek zorundasın. Sadece hangisi olduğunu bilmem gerekiyor."

"Gerçekten ne diyeceğimi bilemiyorum. Bence kıskanç olduğunu söylemek için biraz erken. Beş kez mi? Benim hakkımda onunla beş kez mi konuştun? Ve o da kızdı mı? Gerçekten mi?" Kapı biraz daha geniş açıldı.

James kaşlarını çattı. "Muhtemelen farkında değilsin ama az önce soruma cevap verdin." Uzandı ve parmağını kızın yanağında gezdirdi. "Çok yazık. Gerçekten çok seksisin ve birlikte iyi vakit geçirebilirdik."

James'in arkasından derin ve öfkeli bir ses geldi. "Cameron, o lanet ellerini onun üzerinden çek."

James'in gözleri meydan okumayla parladı ve sanki bu yüzleşmeden zevk alacakmış gibi ona son bir kez sırtıttı ve elini onun yüzünden çekti. Tehdit oluşturmadığını göstermek için ellerini havaya kaldırdı ve öfkeli Robert Thibodeaux'ya döndü. "Tanrım, dostum, sakın ol. Beni vurdu. Kapatma düğmen nerede, dostum?" İki adam birbirini tarttı ve James ondan geri adım atıyor olsa da misilleme olarak son bir yorum yaptı. "Dinle dostum, o beni istemiyor ama seni de istemediğine eminim. Kadın bekâr statüsünü korumaya kararlı. Ben gidiyorum." Bir kez daha Renee'ye baktı. "King Kong'la iyi olacak mısın? Burada mı?"

Renee konuşamayacak kadar dehşete düşmüştü. Başını bir kez salladı ve James'in Robert'in ulaşamayacağı bir yere doğru kaçarak gidişini izledi.

Bir anda kendine geldi ve kapıyı çarparak kapatmaya başladı. Büyük bir el ve çizmeli bir ayak onu durdurdu. Kapı itilerek açıldı. Kadın geri adım attı. "Evimden defol."

"Öyle bir şey olmayacak, bebeğim." Robert kapıyı kapatıp kilitledi ve arkasına yaslandı. Orada kayıtsızca uzanırken bir yandan da onu izliyordu.

Renee son birkaç haftanın görüntüleri zihninden geçerken nefes nefese kalmamak için kendini zor tuttu. Adam, karışık bir içkiyi ona doğru itiyor ve saçlarını parmaklarına doluyordu. Orgazm onu yıkarken ofisinde kapıya yaslanmıştı. Ve dün gece, onun içine girerken saçlarını yumruklaması.

Ve o zaman nazik davranıyordu. Şimdi nazik görünmüyordu. Bir adım daha geri çekildi.

"Seni benden koruyamaz." Sesi derin ve gırtlaktan geliyordu. "Kimse seni benden koruyamaz."

Renee aralarına biraz mesafe koymak için barın arkasına ve mutfığa doğru ilerledi. Nefesini içine çekti. "Senden korunmaya ihtiyacım var mı?"

Hiçbir cevap alamadı. Saçlarını kulağının arkasına itti ve parmaklarının titrediğini gördü. Berbat durumdaydı.

Robert kapıyı itti ve ona doğru iki adım attı ama kız bir inilti çıkarınca durdu.

Onu bir aşağı bir yukarı süzdükten sonra fikrini söyledi. "Bu iş daha ileri gitmeden önce açıklığa kavuşturmamız gereken bir şey var."

İri gözleri adama yapışıp kaldı ama cevap vermedi.

Kendini tuttu ve ses tonunu kontrol etmeye çalıştı ama sesi hâlâ kıskançlık ve bastırılmış cinsel gerilimle titreşiyordu. "Cameron'ı göremezsin. Anladın mı? Öğle yemeği yok, akşam yemeği yok, hiçbir şey yok. Seni ofiste onunla konuşurken yakalamak bile istemiyorum. Anladın mı beni?"

Başını olumsuz bir hareketle hafifçe oynattı.

Tekrar ona doğru ilerlemeye başladı. "Hayır mı?" Sesi hırıltılıydı. "Hayır mı? Anlamıyor musun, yoksa onunla çıkacağını mı sanıyorsun?"

Onu durdurmak için ince bir elini kaldırdı. Adamın onu takip etmesiyle çözülmek üzereydi. "Dur!"

Kadın bağırınca Robert olduğu yerde durdu. Aralarında sadece bar vardı.

Derin bir nefes aldı ve kelimeleri oluşturmaya çalıştı. "Neden bana ne yapacağımı söyleyebileceğini düşündüğünü bilmek istiyorum. Kiminle çıkacağımı? Sen benim patronumsun, bekçim değil."

Gözleri yarıklar halinde kısıldı. "Bunun benim senin patronun olmamla hiçbir ilgisi yok ve bunu sen de biliyorsun. Bu seninle, benimle ve dün geceyle ilgili. Dün geceyi hatırlıyor musun, bebeğim?" Sesi çakıl gibiydi.

yüzeyde kıskançlık. "Beni içeri ittiğimi ve sikimi kremlediğini hatırlıyor musun? Kahretsin, hatırlıyorum. Sen ve ben, başka kimse yok. Başka kimse yok. Kanıt mı istiyorsun? Oraya gelip sana kanıtlamamı ister misin? Hodri meydan. Gel hadi. Hemen şimdi. Kanıtlamam için bana meydan oku." Onu durdurmak için küçük elinin havaya kalkmasını bekledi.

Renee nefesini tuttu ve kendisine bu kadar yakın duran öfkeli deliye baktı. Bir anda kanında bir uğultu dolaştı ve beynine ulaştı. Ne yapacaktı acaba?

Kelimeler yumuşakça geldi. "Sana meydan okuyorum."

Dokuzuncu Bölüm

Robert, sözleri onu yiyip bitiren kalın kıskançlık sisini delip geçmeden önce bir anlığına ona baktı. Hemen ona doğru ilerledi.

Tezgâhın etrafından dolandı ve saniyeler içinde kızın üzerindeydi. Elleri uzanıp kızın ellerini yakaladı ve arkaya doğru itti. Bir eliyle onları tutarken diğer eliyle yukarı uzanıp saçlarını yakaladı ve onu çekti. onun yüzüne.

Ağzını onunkine yapıştırırken gözleri şehvetle parlıyordu. Öpücük sert, sahiplenici ve tavizsizdi. Ağzı onunkini yağmalarken bedenini zapt ediyordu.

Renee, hisler ona çarptığında onun avuçlarında asılı kaldı. İkiz duygular onu sardı. Sevinç, çünkü onun arzusunun tüm boyutlarını öğrenecekti. Ve acı, çünkü onu elinde tutamayacağını biliyordu. Onu daha önce hiçbir erkeğin rahatsız etmediği kadar rahatsız ediyordu ve Robert Thibodeaux kadar yoğun bir erkeği yakalamak için gerekenlere sahip olduğunu düşünmüyordu. Ama bu onu zevk almaktan alıkoymayacaktı. deneyim. Bu tür bir tutkuyu hissetmek hayatta bir kez yaşanacak bir andı. Ve bunu fark edecek kadar yaşlı ve kadındı.

Robert o güne kadar yaşadığı en yoğun uyarılmanın pençesinde asılı kalmıştı. Vücudu onun yerine düşünüyordu. Kontrolünün olmadığını zar zor fark etti. Ona zarar veremezdi. Ona çıplak ihtiyacı vardı, şimdi. Ama ona zarar veremezdi. Kafasında bir mantra gibiydi.

Ellerini bıraktı ve gömleğini kaldırıp başının üzerinden iterek çıkardı. Bu iş çok hızlı olacaktı. Yavaşlama olmayacaktı. Ama onun her yerine dokunması gerekiyordu. Her yerini görmeliydi. Aralarına uzandı ve sütyeninin ön kopçasını açtı. Göğüsleri ellerine döküldü. İnledi ve başını eğip sert pembe bir meme ucunu ağzına aldı.

Renee o kadar çabuk arzuya kapılmıştı ki boğuluyormuş gibi hissediyordu. Göğsündeki ağzı emme hareketiyle hareket ediyor, bacaklarının arasını ıslatıyordu. Sıvı ısı ondan döküldü ve gövdesini ona doğru itti. Adamın başını göğsüne bastırdı.

Bu Robert için yeterli değildi ve onu kollarına alıp yatak odasına taşıdı. Onu yatağa bıraktı ve gömleğini kafasının üzerinden yırttı. Nefesini tuttu ve onun orada uzanışını izledi, bacakları birbirinden ayrılmıştı ve dirseklerine yaslanmıştı, göğsü kabarıyordu.

Tanrım, pantolonunun içine boşalacaktı.

Yatağın ayak ucunda durdu ve uzanıp onu bacaklarından yakaladı. Onu kendine doğru çekti ve şortunu çözüp çıkardı, aynı anda külotunu da aşağı çekti.

Hareketin aniliği Renee'yi dehşete düşürdü ve yatağa geri dönerek ondan uzaklaştı. Fiziksel efor ve heyecandan göğsü kabarıyordu. Açılmış sütyeni dışında çıplak bir halde yatmış, onu izliyordu.

Giysilerinin geri kalanından kurtulmak için bu fırsatı değerlendirdi. Tüm bu süre boyunca ona baktı, gözlerini onun muhteşem sarı saçlarından Küçük, boyalı ayak tırnaklarının mükemmelliği. Ereksiyonu sertleşerek ağırlı bir dolgunluğa ulaştı.

Renee onun çıplak gücü karşısında gözlerini kapadı. Adamın her yeri iriydi.

Robert bir dizini yatağın üzerine koydu ve ona doğru yürümeye başladı.

Renee Őimdi ya da asla olduĐunu bilecek kadar çabuk davranmıŐtı. "Ben korunuyor." Elmacık kemiklerinde kırmızı çizgiler oluŐmasını izledi ve bir an için onun durmayacaĐını dűŐündű. Adam ona kızgınlık dolu bir bakıŐ attı. "Lűtfen. Orada. Őu ekmece." Eliyle műcevher kutusunun altındaki kűűk çekmeceyi iŐaret etti.

Oraya doĐru dűndű ve bir an sonra korumasıyla ona geri dűndű.

Hemen ona doğru geri dűndű, bacaklarını tekrar kavradı ve onları birbirinden ayırdı. Bir an durdu, açık bacaklarının arasından ona baktı, bir dizi yatağın űzerindeydi ve kocaman ereksiyonu bacaklarının arasında titreŐiyordu.

Renee nefes nefese kalmaya baŐladı. Adam kıpırdamayınca kıpkırmızı oldu ve bir eliyle kendini ondan korumak için hareket etti. Adam onun gűzlerinin içine baktı. Aralarında bir gerilim oluŐtu.

Kolları kaslıydı ve kasları gergindi. Yűz hatları tehditkűr, sonucu kesin, takibi baŐarılıydı. Elleri kadının ayak bileklerinde sıkılaŐtı. "Bırak onu. O benim. Bırak bakayım." Sesi gırtlaktan gelen bir hırıltıydı ve kadın ona karŐı çıkmaya meyilli değildi.

Renee elini hareket ettirerek ve onun kendisine baktıĐını gűrmemek için gűzlerini kapatarak karŐılık verdi. Bu çok samimiydi. Çok fazla samimi. Onun kalbini istiyordu. Talep ediyordu.

Yatağın üzerine çıktı. Ayak bileklerini yukarı itti ve tam da istediği gibi dizlerini bükte. Renee, adamın onu soktuğu pozisyon karşısında hem dehşete düşmüş hem de yoğun bir heyecan duymuştu.

Sert gövdesini onun kalçalarının arasına soktu ve bir eliyle uzanıp bir parmağını içine sokarken bacaklarını açık tutmak için kullandı. Nefes nefese kaldı ve adamın üzerine sıvı ısı yağdırdı. "İşte bu kadar." O izlerken parmaklarıyla onunla oynadı. Birkaç dakika içinde, Renee ona karşı geriliyor ve kalkıyordu. Ondan daha önce de böyle bir orgazm yaşamıştı. Bunu tekrar hissetmek için can atıyordu.

Öyle olmadı. Tam dalgaların onu alacağını hissettiği anda, adam elini çekti. İlk kez elini gözlerinden uzaklaştırdı ve ona baktı. Adamın dikkati klitorisine kaymıştı. Başladı onu okşayarak. "Çok güzelsin. Çok güzelsin." Onu manipüle ederken elini izledi.

Renee onun sesindeki dürüstlük ve şefkatten büyülenmişti. Bu onu yeniden orgazm yoluna sokmaya yetmişti.

Ama elini tekrar kaldırdı. Nefes nefese kaldı. "Lütfen."

Uzandı ve pembe bir meme ucunu usulca okşadı. "Tamam, bebeğim."

İki güçlü eliyle aşağı uzandı ve onu iyice açtı. Başını bacaklarının arasına sokmadan hemen önce gözleri onunkilere kayd ve diliyle onu yalamaya başladı. Elektrik çarptı ona. Dili onun üzerindeydi, aşındırıyordu

Onu. Yukarı ve aşağı. Yukarı ve aşağı. Yukarı ve aşağı. Ağzı klitorisine takıldı ve iki parmağını içine sokarken onu emmeye başladı. Ağzını ve parmaklarını onun üzerinde acımasızca kullanarak ondan orgazm olmasını talep etti. Renee, daha önce hiç bilmediği kadar erotik bir orgazmın içine atılmadan önce havada asılı kaldığı akılsız bir anı biliyordu.

İç kasları gevşeyene kadar ağzı ve eliyle onu itmeye devam etti. Adamın onu çıkardığı yükseklikten indi ve alçakgönüllülük devraldı. Ona karşı gözlerini kapattı ve kendini zorlamaya çalıştı. Bacaklarını birleştir.

O buna izin vermezdi. Yumuşak bir hareketle bacaklarını ayırdı ve ona doğru ilerledi. Kalçalarının birleştiği yere yerleşti ve bacaklarından birini kolunun üzerine kaldırdı. Adam ona tamamen açıldığında nefesi kesildi.

"Gözlerini aç, Renee." Onun ıslak açıklığına doğru itti.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. Gördükleri karşısında büyülenmişti. Yüzü kibirliydi, vücudunun girişinde asılı dururken sahiplenme duygusu yayıyordu. Gözleri sertti. Yüz hatlarında ilkel bir şehvet vardı. Kısa bir bıçak darbesi aldı ve kadının içine biraz daha itti. Homurdandı ve pozisyonunu ona daha iyi uyum sağlayacak şekilde ayarlamak için bacağına kaldırdı. İçine bir inç daha kaydırды ve Renee'nin gözleri kapandı.

Robert onun gözlerinin kendisini susturduğunu gördü ama dikkatini çekmek için çok ileri gitmişti. Bedeni zihninden tamamen ayrılmıştı ve ona kısa, bıçak gibi darbeler indirmeye başladı. Kadın ıslaktı ve adamın etrafında yumuşacıktı. Ve

Sıkı. Tanrım, çok sıkı. Sonuna kadar içeri itti ve onu tamamen doldururken bir saniyeliğine anın tadını çıkardı. Etrafı ıslak ipek gibiydi. Beyni uyuşmuş gibi hissetti ve onu tekrar okşamaya başladı. Ellerini aşağıya doğru uzattı ve kızın poposunu yukarı kaldırıp içine soktu. Zevk çok yoğundu. Denedi ama kontrolü yoktu. Ona sertçe bindi. Kontrolü yeniden ele geçirebileceğini düşündü ama sonra yumuşak elleri omuzlarını sardı ve kendisine ait olan kadınsı koku burun deliklerine doldu.

Kızın içine boşalırken yukarı ve kenara doğru uçtu.

Kalp atışları yavaş yavaş normale dönerken Robert onu kollarında tuttu. Beyninin şifreleri çözülmeye başladı ve düşünceleri yeniden düzene girdi. Kahretsin. Az önce olanlara inanamıyordu. Tanrım, eğer kadın durup prezervatif kullanması için ona yalvarmasaydı, bunu hiç düşünmeyecekti. Ve bu daha önce hiç başına gelmemişti. Asla.

Kendini kılıfına sokmak zorunda kaldığı o kızgınlık anını yeniden hissetti. Gecikme için sabırsızlık değildi bu. Kahretsin, hayır. Bundan çok daha kötüydü. Aralarında bir şey olmasına duyduğu kızgınlıktı. Onu ondan ayıran bir şeye.

Ona sahip olmasını, ona ulaşmasını hiçbir şeyin engellemesini istemiyordu.

Zihni akşamki olayları gözden geçirdi. Bir gündemle yola çıkmamıştı. Sadece onu görmek istemişti. Onunla biraz yalnız kalmaya ihtiyacı vardı. Ve bu kabulleniş onu çok kızdırmıştı.

Ve sonra yürüyüp o lanet Cameron'ın ona doğru hamle yaptığını gördü ve kendini tamamen kaybetti. Çılgına döndü. Aynen böyle, onun İstihbarat binayı terk etti ve testosteronu devreye girdi. Planları altüst oluyordu. Kahretsin, bir planı yoktu. Bu, hassas bir planlama ve taktiksel bir strateji gerektiren bir durumdu. Ve o, pantolonunun koltuğuyla uçuyordu. Kahretsin, artık ne istediğini bile bilmiyordu. Hâlâ onunla yatmak istiyordu. Daha da çok, artık onun vücudunun sıkı bir eldivenle kendisine teslim olmasının ve ipeksi güzelliğinin onu sarmasının nasıl bir his olduğunu biliyordu.

Ama bütün bu iş meselesinin nereye varacağını bilmiyordu. Son birkaç gündür, onun işi bırakmasını sağlayarak başarmaya çalıştığı şey karşısında saf bir bencillik duygusu hissetmişti. Bu tamamen kendi istediğiydi ve onun ihtiyaçlarını ya da hayatını hiç dikkate almamıştı. Ve şimdi onun gitmesini istediğinden bile emin değildi. Neden her şeye sahip olamıyordu? Neden onu yatağına ve ofisine alamıyordu? O istekli olduğu sürece, hangi lanet kural her şeye sahip olamayacağını söylüyordu? Ve bu işte iyi olduğuna şüphe yoktu. Belli ki buna ihtiyacı vardı. Paraya ihtiyacı vardı.

Aklına bu küçük apartman dairesinin görüntüleri geldi. On beş yıldır kızıyla paylaştığı tek yatak odası. Ve başka şeyler. Geçen gece kızının yemek artıklarını paketleyip buzdolabına koyduğu anı hatırladı. Tanrım, ramen erişlerini sonrası için mi saklıyordu?

Bağırsakları sıkıştı. Çok iradeli, çok güzel bir kızdı. Para için bu kadar endişelenmek zorunda kalmayacak kadar güzeldi.

Aklına eski karısı geldi. Hayatında bir gün bile sıkı çalışmayı bilmeyen, açgözlü bir sürtük. Her zaman daha fazlasını, daha iyisini, daha yenisini talep ediyordu. Ev, kıyafetler, araba. Onun hayatını Yüzüğü parmağına taktığı ilk günden beri sefil bir haldeydi. Ve o zamandan beri onu beceriyordu. Avukatları onu becerdi ve birlikte çocukları olmamasına rağmen onu iyi becerdi.

Renee öyle biri değildi. Renee'nin özgeçmişine bakılırsa önceki işinde on yıl çalışmış. Bir erkeğe bağımlı değildi ve hiçbir zaman da olmamıştı. Hatta çocuğunun babası muhtemelen onun için sadece bir yükü.

Çok şey başarmıştı ve bunların hepsini sadece lise eğitimiyle yapmıştı. Erken yaşta bir çocuğun yükü altına girmişti ama bu onu daha da güçlendirmişti. Burada ikisi için bir yuva kurmuştu ve bunu neredeyse hiç yardım almadan ve çok az parayla yapmıştı.

Bunu kolayca başarabilecek kadar güzel olmasına rağmen, bir erkeğin kendisine bakmasını saplantı haline getirmemişti. Bu çok açıktı. James Cameron onu vurduğunu söylemişti ve o piçin muhtemelen ondan daha fazla parası vardı. Hayır, tüm kanıtlara göre, tamamen bağımsızdı ve bu şekilde olmayı seviyordu. Bunun için ona hayranlık duyuyordu. Onun bu yönüne saygı duyuyordu. Yaşadığı deneyimlerden sonra, bağımsız bir kadın fikri baş döndürücüydü. Ama sonra, onun kendisine bağımlı olmasının çağrıştırdığı resim aklına geldi. Kadının tamamen ona bağımlı olması fikri zorlayıcıydı. Şimdiden, onun maaş çekine ihtiyaç duyması fikri ona çekici gelmeye başlamıştı. Onu kendi gücüne, kontrolüne almanın erotik görüntüleri gizlice beynini işgal ediyordu.

Ne istediğini bilmiyordu.

Onun dışında.

Onu istiyordu.

Onuncu Bölüm

Renee onun altında tamamen hareketsiz yatıyor ve mutlak dehşetin duyularını istila etmesine izin vermemeye çalışıyordu. Burada kurbanı oynayamaz ya da tecavüz diye ağlayamazdı bile, Çünkü onun her zaman yanında olduğu açıkça belli olmalıydı. Yüzde yüz onunlaydı.

Tanrım, bunun için onu suçlayamazdı bile. İlk günden beri karasevdaya tutulmuştu. O kadar zorlayıcı, o kadar talepkâr, o kadar bariz bir erkekti ki. Ona bir şeyler yapıyor, içinde kontrol edemediği bir şeyleri harekete geçiriyordu. Bunu onun için kolaylaştırmayacağına dair kendi kendine yemin etmişti ve işte yine onun altında ırılıplaktı.

Gerçek onu sarstı. Kendini kurtarmak için onu itmeye başladı. Boşluğa ihtiyacı vardı. Düşünmek için boşluğa. Düşünmemek için. Kafa karışıklığı onu kavradı ve ona karşı daha sert itti.

Robert onun tamamen durgunluktan çılgınca kendisinden uzaklaşmaya başladığını hissetti. "Hey. Bir dakika sakin ol. Bana prezervatif kullanırmak için o kadar zahmete girdin, burada bir kaza olmasını istemediğini biliyorum."

Renee gerildi. "Bu da ne demek oluyor?"

Robert onun bilinçsiz hareketleri karşısında şişmeye başladığını hissetti. "Hiçbir şey. Hiçbir şey. Sadece kıpırdama." Kirlenmiş prezervatifi de yanında getirerek yavaşça içinden çıktı. İri gövdesini döndürdü ve komodinden bir mendil alıp çıkardı.

"İşte oldu. Şimdi mutlu musun?" Adamın kısa ve çarpıcı sözleri kadının ham duygularını aşındırdı. Ondan uzaklaştı.

"Evet. Harika." Yorganın kenarını yukarı ve üzerine doğru çekerek çıplak vücudunu adamın görüşünden sakladı.

Karanlık, esrarengiz gözlerle onu izledi. "Zamanını boşa harcıyorsun. Ben zaten her şeyi gördüm." Sesi düz ve duygusuzdu.

Adam onu izlemeye devam ederken vücudunu yeni bir tür gerilim istila etti. Adam bir elini uzatıp göğüslerinin arasındaki yorganı kavrayıp çekiştirdiğinde midesindeki kelebekler serbest kaldı.

Sıkıca tutundu.

"Bırak." Örtüyü ondan kolayca alabilirdi ama onun kendisine teslim olmasını istiyordu.

Başını salladı ve tutundu.

"Renee. Tatlım. Bunun geriye doğru gidebileceğini düşünmüyorsun, değil mi?" Eli tutuşunu bıraktı ve açıkta kalan köprücük kemiğine doğru kayd. Parmağı ileri geri hareket etti. "Bu zaten oldu. Olmaya da devam edecek. Bunu anlayan gerek." Eli kızın ensesine gitti ve ağzını onunkiyle buluşturdu.

Ona verdiği öpücük şefkatliydi, beklenmedikti. Bu gece ona gösterdiği her şeyden çok farklıydı. Onun dokunuşuyla sarmalandığında düşünceleri kapandı. Sinsi bir zayıflık sistemini istila etti. Onun Gözleri kapandı ve ağzından alınan hafif yudumları hissederken vücudu titredi. Dudakları yanağına, alnına ve sonra kulağına doğru hareket etti.

Nefes alış verişi kesildi. Elleri yavaşça yorganı kavramaktan kurtuldu ve adamın başının etrafında kıvrıldı.

Robert ona teslim olduğu anı biliyordu ve kan kasıklarına hücum ederek onu tekrar tamamen sertleştirdi. Gözleri açıldı ve ağzı kızın göğüslerine doğru kayd. Hâlâ dantelli sütyenine dolanmıştı ve saf, katıksız bir şehvet dalgası onu vurdu.

Başını kadının göğsüne dayadı ve meme ucunu ağzına aldı. Dilini ona sapladı. Kadının vücudunun tatlılığı bir kadeh viski gibi kafasına gitti. Ağzını göğsünün yumuşak dolgunluğuna götürdü ve onu işaretlemek niyetiyle emmeye başladı. Güçlü ve ısrarcı bir şekilde Ona karşı dalgalanmaya başlayana kadar onu emdi.

Ağzındaki ambrosia'yı hiç bırakmadan kadının kalçalarının arasına girdi ve bacaklarını ayırmaya başladı.

Renee, adamın kendisine doğru ittiğini hissettiğinde onu kavrayan uyarılmanın etkisinden kurtuldu. Çılgınca ondan uzaklaşmaya çalışmaya başladı. Adam bileklerini tutup başının üzerine kaldırdığında gerçek bir histeri anı hissetti. Gözlerini açtı ve adamın yüzünün vahşi, erkeksi güzelliğini gördü.

Dudakları dişlerinden geriye doğru çekildi ve bir damla ter elmacık kemiğinden aşağı kaydı. Ondan güç yayılıyordu. Onun hâkimiyetini kırmak zorundaydı. "Dur. Robert. Dur."

Adam onu duyduğuna ya da durduğuna dair hiçbir işaret göstermedi ve Renee dövüşmeye başladı. Bileklerini onu tutan ellere doğru itti ve vücudunu ona karşı sıktı. "Dur. Prezervatif getir. Tanrım, Robert, dur." Son kelimeleri bağırarak söyledi.

Robert onu anlayacak kadar bulanıklıktan sıyrıldı. Kızgınlık bir kez daha bağırsaklarını parçaladı ve kısıtlama ihtiyacına öfkeleni. Kadının altında kaskatı kesilmiş bedeni ve tamamen başka yöne dönmüş yüzü onu tamamen kendine getirdi. Kendini ondan kurtardı ve yatağın yanında durdu.

Allah kahretsın! Yine yapmıştı. Yine hissetti. Onu doğum kontrolü olmadan yapma ihtiyacı temeldi. İlkel. Aptalcaydı. Onun nesi vardı böyle? Korunmadan hiç seks yapmamıştı. Bunu düşünmeyi bile reddetmişti. Ve şimdi buradaydı, onu çıplak hissetmek için çaresizdi. Onun içinde, ona karşı çıplak olmak istiyordu.

Ona baktı, öyle çaresizce yatıyordu ki, elleri yüzünü örtmek için hareket ediyordu. Gözleri kadının vücudunda gezindi. Sağ göğsünü koyu, mor çürükler kaplamıştı.

Ona verdiği zararı gördüğünde midesine bir tekme indiğini hissetti. Ve bunu neden yaptığını. Onu iğarelemek istemişti. Onu damgalamak. Onu korumasız becermek. Bu bilgi onu sakinleştirmeliydi. Ama olmadı. Sadece onu kışkırttı.

Arkasını döndü ve bir prezervatif daha taktı. Yine istediğini elde ediyordu. Ama uzun sürmeyecekti.

Onun da zamanı gelecekti.

Beş hafta geçti.

Renee, iş ve cinsel ilişki içeren bir modelin içine fırlatılmıştı. Onunla bu konuda mücadele edemedi, çünkü kendisiyle de mücadele edemiyordu.

Günleri Bayan Argenot'un kendisine devrettiği işin inceliklerini öğrenmekle geçiyordu. Geceleri çoğunlukla Robert'ın evinde geçiriyordu.

İlk hafta zorlu geçmişti. Prezervatif kullanmasını sağlamak her seferinde bir savaştı. Argümanı her zaman kendisinin temiz olduğu, onun da temiz olduğu, neden prezervatif kullansın ki? Hamilelik konusunu açtığı anda düşünceli bir sessizliğe bürünüyordu ve kadın onun hamile kalıp kalmamasını umursamadığını hissediyordu. Sonunda, prezervatiflerle ilgili hararetli bir tartışma sırasında bunun nedenini öğrendi. Meğer bu kadar çok planlanmamış hamilelik olmasının nedeni de aynı basit sebepmiş. Dünyadaki hamilelikler. Bir tane giymek istemedi. Onun tenini kendi teninde hissetmek istiyordu. Bunun doğum kontrolünün artıları ve eksileriyle pek ilgisi yoktu. Bundan daha basitti. Daha ilkel. Hayvani. Onları ayıran her şeyden nefret ediyordu.

Özellikle üzücü bir kavgadan sonra doktora gitti ve doğum kontrol hapı kullanmaya başladı. Daha önce doğum kontrol hapıyla hiç sorun yaşamamıştı ve eğer bir ilişki yaşayacaklarsa bunun en iyisi olduğunu düşünüyordu. Ama onunla bir ilişkiyi ya da uzun vadeli bir şeyi gündeme getirmekten nefret ediyordu. O yüzden yapmadı. Sadece hap kullanmaya başladı ve güvenli olduğunda ona söyledi.

İlişkileri o noktadan sonra biraz daha gelişti. Seks harikaydı ve adamın tamamen çıplak bir şekilde içine girdiği ilk anı hâlâ hatırlayabiliyordu. O zamanlar çılgınca, çılgınca, hızlıydı.

Ve Tanrım, gittikçe daha iyi olmaya devam etti.

Doğum kontrol hapı onu sakinleştirmişti ya da daha uygun bir ifadeyle, prezervatif eksikliği onu sakinleştirmişti. Onu tamamen sakinleştirmemişti, ama sadece daha rahattı. Daha rahattı ve sevişmelerinin her yönünden zevk alıyor gibiydi.

Ayrıca işten ayrılması konusunu da bir daha hiç açmadı. Bunu unuttuğunu düşünmüyordu ama artık onun için bir öncelik değildi. Onun cinsel ihtiyaçlar karşılanıyordu ve ofisteki günler çok daha dengeli geçiyordu.

Ta ki James Cameron'ın ofise girdiği güne kadar.

"Selam güzelim." Gülümsemesi ve çalımları bir gün şanslı bir kadını kendinden geçirebilirdi ama o kadın o değildi.

O da gülümsedi. "Merhaba. Nasılsın James?" Masasına yaklaştı, eğildi ve mega-watt gülümsemesini serbest bıraktı.

"Sensiz kayboldum, tatlım." Ona göz kırptı.

"Doğru. Bu replikler gerçekten işe yarıyor mu?" Gülümsemesi bulaşıcıydı ve o da sırtarak ona karşılık verdi.

"Şaşıracaksın, Renee. Her ne kadar Thibodeaux bu sefer beni yendiyse de, genelde ikinci olmadığımı söyleyelim. Aslında, gözüm bu küçük barmende--"

Bir kapı çarpıldı ve Robert odaya girdi. Renee başını kaldırdı ve yüz hatlarında tehditkâr bir çatıklık gördü.

Onlara doğru ilerledi. James'e bir dosya fırlattı ve "İhtiyacınız olan belgeler burada. Çık dışarı."

James güldü. "Tanrı aşkına, Thibodeaux. Her müşteriye bana davrandığın gibi davranırsan nasıl işinde kalmayı planlıyorsun?"

James onu azarlamaya devam ederken Robert kendini toparlamak için mücadele etti. "Bu kadar yumuşak başlı olduğum için şanslısın, yoksa seni uzun zaman önce bırakırdım.

Neden onunla evlenmiyorsun? Böylece onun bu canı eğilimlerini dizginleyebilirsin. Senin mi? Belki o zaman birinin onu senden çalacağından bu kadar korkmazdın. Onu kendine bağla, dostum." James dosyaya bir göz attı ve orada gördüklerinden duyduğu memnuniyeti başıyla onayladı. Sonra Renee'ye baktı.

"Size iyi şanslar. Altı hafta sonra görüşürüz." Arkasını döndü ve binayı terk etti.

Renee Robert'a baktı. Yüzünde şaşkın bir ifadeyle onu izliyordu. Sonunda konuştu. "Bunu yapmalıyım."

Renee ona bakarken kalbi boğazında tılandı. Koridordan hafif bir öksürük sesi duydu ve Robert'la birlikte dönüp gülümseyen Bayan Argonet'e baktılar: "Evet canım, neden evlenmiyorsunuz? Onu mu? Zaten bu yüzden onu senin için tuttum. Senin için doğru kıızı bulmak için çok uğraştım. Umarım tüm çabalarımı takdir ediyorsundur genç adam."

Robert'ın yüzü yavaşça hayal kırıklığından memnuniyete döndü. Uzun zamandır çalıştığı sekreterine cevap verirken yavaşça gülümsedi. "Evet, hanımefendi, biliyorum."

Sonsöz

Üç hafta sonra, Renee ve Robert onun koltuğunda uzanıyorlardı, Robert kollarını Renee'ye dolamıştı. Robert'ın parmakları Renee'ninkilere dolanmış, Robert alyansı ve iki karatlık tektaşı Renee'nin parmağında gezdiriyordu.

Konuşurken sesi boğuk çıkıyordu. "Bu kadar entrikacı olabileceğine hâlâ inanamıyorum."

Renee güldü. "Seni seviyor Robert. Sen onun için bir oēul gibisin ve uzun zamandır seninle ilgileniyor."

"Evet, biliyorum ama kendi ofisimde bana karşı bu şekilde komplo kurmak--"

Onun kollarında döndü. "Sana karşı komplo mu?" Renee'nin sesi yumuşaktı ve sakinleştirici bir ritimle kan dolaşımına karıştı. "Senin için komplo kuruyordu.

Her şey yolunda gitmedi mi? Evde ve ofiste seninle ilgilenmem hoşuna gitmiyor mu?"

"Evet, hoşuma gitti." Memnuniyet sesine yansıdı ve kolları sıkılaştı. "Çok hoşuma gitti."

Onun ruhunu sakinleştiren gülümsemesini takındı. "Bu iyi çünkü doksan günümü doldurdum. Ben kazandım." Sesi mizah ve mutluluk taşıyordu. "Artık beni kovamazsın."

"Milyon yıl geçse de asla. Seni seviyorum bebeēim."

Küçük, tatmin olmuş bir iç çekti, "Ben de seni seviyorum."

###

Yeni Çıkanlar hakkında bilgi almak için kaydolun: [Lynda Chance Kitapları](#)

Louisiana Liaisons'ın Birinci Kitabını kaçırdıysanız, okuyun:

[Amerikalı Milyoner](#) Tarafından [Baştan Çıkarılan Lynda Chance](#)

Banliyödeki hayat evcildir, cesur değil. Kaderin cilvesiyle şehre inen bekâr anne Jenny Babin, acımasız Richard Bergeron'un eline düşer. Richard, paranın zar atılarak kazanıldığı ve kaybedildiği karanlık bir yeraltı dünyasında yaşamaktadır. Jenny tutku, baskınlık ve karanlık ikna ile dolu erotik bir ilişkinin içine çekilir. Kaçabilecek midir?

Çok geç olmadan Richard'ın kontrolüne mi girecek? Yoksa şehirde geçirdiği zaman hep hayalini kurduğu hayata mı dönüşecek?

Amerikan Milyonerinin Baştan Çıkarması kitabından alıntıdır:

Richard onun alanını doldurunca Jenny geri adım attı. Gözlerini kızın yüzünden kaçırdı. Odanın etrafına baktı. "Güzel yermiş."

"Teşekkürler." Adam ona doğru ilerlerken kadın geri çekilmeye devam etti. Sırtı duvara çarptığında durdu. Ona hayranlıkla bakarken

elini ağızına götürdü. Sıkıca tuttu ve ters çevirip dudaklarını hafifçe avucuna koydu. Kalp atışları hızlandı. Adam onun gözlerinin içine baktı. Kadının diğer elini tuttu ve kollarını iki yana açtı. Ona yukarıdan aşağıya baktı.

"Güzel." Hırıltılı kelimeyle gerildi. Adam ellerini başının iki yanına doğru itti ve onu aşağı yukarı süzmeye devam ederken ellerini orada tuttu. Kadın adamın hareketleri karşısında afallamış bir halde duvara yaslandı. Başını eğdi ve dudaklarına yapıştı. Ağızını yağmalarken dili kızın içine girdi. Kemer gövdesini ısıtırken ve ereksiyonu karnına doğru iterken Jenny tüm zaman duygusunu kaybetti. Ağızını onunkinden kopardı ve kulağına doğru ilerledi. Adam saçlarını yakaladığında ellerinden biri serbest kaldı. "Eşleşiyorlar mı?"

Nefesi kulağına dolduğunda Jenny inledi. Hayatında hiç olmadığı kadar heyecanlanmıştı. Adamın bir şey söylediğini sandı ama beynini çalıştıramadı.

"Jenny. Eşleşiyorlar mı?" Saçlarından tutup yüzünü yukarı çekti. Acıması gerekirdi. Ama acımadı. Kız donuk gözlerle ona baktı.

"Mm . . . ne-ne?" Onun kendisine bir şey sorduğunu biliyordu.

"Yap. Onlar. Eşleşiyorlar mı. Külotunla. Yeşil mi? Kukunu yeşil ipek mi kaplıyor?"

Ve Louisiana Liaisons'ın ikinci kitabı:

Şantajla Yatağa

Baton Rouge polis memuru Jake Fontenot aylardır Amy'yi istemektedir. Onun evli olduğu izlenimiyle, sahip olamadığı kadın için sessizce acı çekmektedir. Boşanmış bir anne ve öğretmen olan Amy Sanford, bir polis memuruyla ilişki kurmayı reddeder. Beyaz yalanlar ve kaçamak manevralarla yakışıklı teğmenin ulaşamayacağı bir yerde durmaya çalışır. Karanlık bir gecede otoyol kenarında mahsur kalıp korktuğunda gerçeği öğrenir. İstedikini almak için şantaj ve gözdağı kullanır. Çok geçmeden onu kontrolü altına alır ve acımasız bir baştan çıkarma ve şehvetli bir ikna oyununa dahil eder.

[Lynda Chance](#) tarafından yazılan diğ er eserler:

[Kovboyun Kontrolü Altında](#)

( ağdaş Roman)

Selena Taylor, ailesini Meksika'daki uyuşturucu kartelinin şiddetine kurban verdikten sonra büyükanne ve b y kbabasını bulmaya kararlı bir Amerikan vatandaşıdır.

Teksas sınırını geçmek işin kolay kısmı olarak ortaya çıkıyor. Neredeyse Beş parasız ve baştan çıkarıcı bir masumiyetle, kısa süre sonra kendini Travis Blake'in merhametinde bulur. Travis  alışkan, kendi kendini yetiştirmiş bir çiftlik sahibidir ve hiçbir zaman sevgi ya da yumuşaklık nedir bilmemiştir. Kadınlardan tek beklentisi cinselliktir ve Selena onun  iftliğinde hiçbir çıkış yolu olmadan yakalanır. Selena planlarını yaparken Travis acımasızca ve metodik bir şekilde kontrolünü sıkılaştırır ve kadının gitmesini imkânsız hale getirir. Bu mücadele Saflıkla tutkuyu, erdemle ahlaksızlığı ve aşkla şehveti karşı karşıya getiren bir irade çatışmasıdır.

Şerif ve Masum Hizmetçi

(Şehvetli, romantik, tarihi roman)

Becky Hamilton on dört yaşında yetim kaldığında, Waco'daki teyzesinin yanına gelir ve kasabanın düşünceli genç şerifi için yemek ve temizlik yapmaya başlar. Onun çiğ erkekliği ve güçlü kuvvetli yapısı karşısında hemen büyülenen Becky'nin hayranlığı, yıllar geçtikçe ve adamın dürüstlüğü ortaya çıktıkça aşka dönüşür.

Jake Cooper, güzel, küçük, yetim hizmetçisini üç uzun yıl boyunca görmezden gelmeyi başarır. Ama kız, ince bir metamorfoz geçirmeye başladığında kadına olan ihtiyacını daha fazla kontrol edemez. Bunca yıldır kasabayı korumak onun göreviydi, ama onu kim koruyacak?
O mu?

Alıntı: Şerif ve Masum Hizmetçi

Becky, adamın kapıda duruş şeklini görünce tabağı karnına bastırdı ve yırtıcı bir hayvana yakalanmış bir tavşan gibi kıpırdamadan durdu,

Onu izliyordum.

Elleri o çok tanidik titremeye başladı ve kulaklarında bir kükreme sesi ve ayaklarının dibinde bir çarpma, parçalanma sesi duydu. Kırık tabağa baktı ve şaşkınlık içinde onu almak için hızla eğildi. Elindeki keskin bir acı onu tekrar ayağa kaldırdı.

Derin sesi bilincine girdiğinde büyü bozuldu. "Allah kahretsin!"

Adam kapıyı itip hızla Becky'nin üzerine gelirken Becky hareketsiz duruyordu. Becky'nin elini kendi elinin içine aldı. "Becky, neler oluyor?"

Kendisini tutan ellerine baktı ve parmağındaki kesikten akan kanı gördü. Parmağını keserek hatasını daha da büyüttüğünü fark etti. Tabak yerde kırıklar içindeydi. O tabakların annesine ait olduğunu biliyordu. Gözlerinden yaşlar süzüldü. "Özür dilerim, Şerif."

Onu mutfağa çekti ve kanayan elini tutarken iri vücudu onu tezgâha sıkıştırdı. Kolları onu arkadan sarmış, kanayan parmağını soğuk su dolu kovanın içinde tutarken göğsünü sırtına bastırmıştı. Kadın bayılmamaya çalışırken su pembeye döndü.

Ağız kızın kulağına gitti. "Değerinden daha fazla belasın." Kelimeleri kulağına hırıldayarak söyledi. Sıcak nefesi yüzünü okşadı.

"Annenin porselenleri için üzgünüm." Adamın yakınlığının etkisiyle sesi titredi.

Uzandı ve gözlerinin içine bakabilmek için çenesini yukarı doğru çekti. "Bunun lanet olası porselenlerle ilgili olmadığını biliyorsun, değil mi? Becky?"

[Teksas'ta baştan çıkarma: Mike ve Megan](#)

(Şehvetli Kısa Hikaye)

Küçük kasaba kızı Megan için Dallas'taki hayat zaten yeterince heyecan vericidir. Ama Mike çalıştığı restorana girdiğinde, işler bir çentik atacaktır.

Ayrıca hoşunuza gidebilir:

[Adem'in Günahı](#) yazar: [Anne Marie Novark](#)

Milyoner profesör Adam Brant hayattan saklanmaktadır. Bozulan nişanı tüm gazetelere ve magazin dergilerine yansıyınca, kendini ait hissettiği tek yere, rahmetli büyükannesinin Briny Cove, Florida'daki deniz fenerine çekilir. Meraklı muhabirlerden, paraya aç kadınlardan ve onu olduğu gibi kabul edemeyen insanlardan uzakta, inzivada yaşamaya yemin eder.

Gazeteci olmak isteyen hırslı Megan O'Conner, Briny Cove'da sıkışıp kalmış, ailesiyle birlikte yaşamakta, okulunu bitirmek için mücadele etmekte ve ufak tefek işlerde çalışmaktadır. Eski deniz fenerindeki yeni kiracının Adam Brant olduğunu öğrendiğinde, Megan çıkış biletini bulduğuna inanır. Ama daha iyi olmaya başladıkça

Seksi profesörle tanışınca her şey değişir. Özel hikâyeyi mi yoksa kalbini çalan adamı mı seçecek?

[Karanlık Ay Yükseliyor](#) yazar: [BK Reeves](#)

1960'ların büyük bilimkurgularını anımsatan geçmişe dönük bir tarzda yazılmış fütüristik bir paranormal aşk romanı (120 bin kelime).

Yaşlı Dünya'dan ışık yılları uzakta, Sis Galaksisi'nin belirsiz bir kolunda, Ajoricanlar (Jories) psişik güçlere sahip bazı insanların yaşam arkadaşlarıdır.

Yetenekleri. Zaman ve uzay bu kedi benzeri yaratıklara itaat eder. Zamanı bükebilir ve durdurabilir, gelecek zamanı görebilir, tek başlarına büyük mesafeleri atlayabilir ve insanların yanlarında götürebilirler.

Sis Galaksisi'nin gerçek hükümdarları ölümsüz Nidianlar'dır. Aden Ayı'na yerleşmişler. Bu kanatlı yaratıklar hayattan bıkmış ve ölmelerine yardımcı olmaları için insanları getirmişlerdir.

Kadim Leopar tahtının varisi Kaptan Lord Rhad Detangi, on iki yařındaki Prenses Reisa Hyatt-Hale'i ailesinin řatosunun dűřmanca ele geęirilmesinden kurtarır. Zihinleri okuyabilen ve bařkalarını "itererek" manipűle edebilen Rhad, Reisa'nın bir empat olduęunu keřfeder. psiřik gűçler.

Yıllar sonra, hapishane gezegeni Cortania'ya giden bir gemiye bindirildiklerinde hayatları yeniden kesiřir. Reisa bűyűműřtür. Gűçleri geliřti ve duyguları olgunlařtı. Rhad Detangi'nin zorlayıcı varlıęı, karřı koyamayacaęı bir gűçtür.

Rhad uzun zaman ۆnce kurtardıęı kızını asla unutmamıřtır. Kurdukları duygusal baęlar ve Reisa'nın ruhani gűzellięi bir araya gelerek Rhad'ın hissettięi saplantılı ihtiyaę. Dűnyalarını tehdit eden řeytani gűçlere karřı kazanabilecekler mi? Kadının mutlak ařkı, erkeęin mutlak gűcűne karřı koyabilecek mi?